

Orbán Viktor: Minden magyarra számítunk, akinek számít Magyarország jövője

Több százezeren vettek részt a Békemeneten és az azt követő állami ünnepségen

Minden magyarra számítunk, akinek számít Magyarország jövője – jelentette ki Orbán Viktor miniszterelnök nemzeti ünnepünkön Budapesten, az 1956-os forradalom és szabadságharc 65. évfordulóján tartott ünnepi beszédében. A kormányfő a 2006. október 23-i eseményekről is megemlékezett, hangsúlyozva, hogy tizenöt évvel ezelőtt az egyik oldalon a könnygázgránát, a másik oldalon „a becsapott és megalázott nemzet” állt.

A kormányfő a Bajcsy-Zsilinszky út és az Andrássy út kereszteződésénél felállított, nemzeti színű zászlókkal feldíszített színpadon mondta el beszédét az követően, hogy a helyszínre megérkeztek a Civil Összefogás Fórum (CÖF) – Civil Összefogás Közhasznú Alapítvány (CÖKA) szervezte Békemenet résztvevői is.

A 65 évvel ezelőtti napokra és a tizenöt évvel ezelőtti délutánra emlékezve beszédét Orbán Viktor azzal kezdte: „nem szokványos helyszín ez; tizenöt évvel ezelőtt, ezekben a percekben, itt az Andrássy és a Bajcsy-Zsilinszky út sarkán farkaszemet nézett egymással a múlt és a jelen”. Közölte: tizenöt évvel ezelőtt

„az ifjú kommunisták október 23-ából november 4-ét csináltak”. Az egyik oldalon a könnygázgránát, a gumilövedék, a vipera, azonosító nélküli egyenruhák és vízágyú; a másik oldalon a becsapott és megalázott nemzet állt, amelynek ötven év elteltével újra azt kellett hallania, hogy hazudtak neki reggel, éjjel, meg este – fogalmazott a Fidesz – Magyar Polgári Szövetség elnöke.

Orbán Viktor hangsúlyozta: „az egyik oldalon a trükkök százaival ki-

csalt, foggal-körömmel védett hatalom, a másik oldalon a Szabadság óriás betűi mögött sorakozó, elkeseredett emberek” álltak.

Orbán Viktor szerint a nemzetek életében vannak pillanatok, amikor hirtelen mindenki úgy érzi, elég volt, nem mehetnek úgy a dolgok, ahogy eddig mentek. „Dönteni kell, és a döntésünk megmutatja, kik is vagyunk valójában. Egy egész nemzetről derül ki, mit is ér. Hallgat vagy protestál, beletörődik vagy fellázad, félrenéz vagy felegyene-

sedik, elkullog vagy harcol” – mondta. Úgy fogalmazott: „mi, magyarok jól döntöttünk, protestáltunk, felegyenesedtünk, fellázdunk és harcoltunk”. Szabadság a rabsággal szemben, függetlenség a megszállás ellen, magyar hazafiak a kommunisták ellenében – folytatta a kormányfő, kiemelve: arra a csodálatos napra emlékezünk, amikor mi, magyarok megmutattuk magunknak, a világnak és az ellenségeinknek, kik is vagyunk valójában.

Folytatás a 2. oldalon

A Hungexpón 616 ezer, összesen több mint 1,5 millió látogató a Vadászati Világkiállításon

A központi helyszínen, a Hungexpón 616 ezren látták az „Egy a Természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás tárlatát, ezzel együtt másfél millió fölött van a programsorozat összlátogatottsága – hangzott el azon a október 19-ei fővárosi sajtóbeszélgetésen, melyen Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, az Országos Vadászati Védegyelet elnöke és Kovács Zoltán nemzetközi kommunikációért és kapcsolatokért felelős államtitkár, a világkiállítás lebonyolításáért felelős kormánybiztos tájékoztatta a rendezvénysorozat eredményeiről a média képviselőit.

Kovács Zoltán kiemelte: a világkiállítással kapcsolatos számok összesítése folyamatosan zajlik, hiszen a vidéki rendezvények év végéig tartanak. December 29. és 31. között a még májusról elhalasztott nemzetközi kutyashow-val zárul a vadászati világkiállítás programsorozata. A Hungexpón a tárlatot 60 ezer diák látta – tette hozzá a kormánybiztos.

Mint mondta, a vidéki rendezvények rendkívül népszerűek voltak, Vásárosnaményben például napi 5-6 ezer érdeklődőt vonzott a rendezvény. Kovács Zoltán elmondta: 20 nap alatt soha nem látott számú embert sikerült elhozni a Hungexpóra, a rendszerváltoztatás óta ilyen méretű és komplexitású eseménysorozatot még nem rendeztek. A legújabb turisztikai számok

is arról tanúskodnak, hogy az ilyenkor szokásosnak körülbelül a háromszorosa volt a vendégéjszakák száma Budapesten – fűzte hozzá.

Október 1. és 16. között 1,3 millió vendégéjszaka realizálódott a hazai szálláshelyeken, 27 százalék a fővárosban. Tavaly 5 ezer körül realizálódott a napi szállásfoglalás ebben az időszakban, idén napi 17 ezer. A szobakapacitás kihasználtsága tavaly 10 százalék, idén 50 százalék volt szeptember végén, október elején – ismertette az adatokat, hozzátéve: a fővárosi vendégforgalom 74 százaléka külföldi volt, főleg a közép-európai desztinációból érkeztek sokan a kiállításra.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes kiemelte, hogy 1500 rendezvényt tartottak az országban, számos épí-

tészet projektet létrehozta, közte Frigyes főherceg fa pavilonját Gemencen vagy a bodajki kastélyt. Mint mondta, a Hungexpo a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készült el, hiszen ez volt az első ott tartott nemzetközi rendezvény és csak a második a vadászati kiállítás, ettől kezdve pedig évente mintegy 200 nagy rendezvényt tartanak majd ott. Kitért arra is, hogy korábbi tervek szerint a fővárosi állatkert biodómja is helyszínként szerepelt volna.

A járványhelyzet miatt több afrikai ország és Oroszország sem tudott eljönni a vadászati világkiállításra, de így is mintegy 50 országnak volt saját tárlata, a 10 konferencián – ebből 6 nemzetközileg – hivatalosan több mint 100 ország képviseltette magát

– hangsúlyozta, hozzátéve: a turizmus tekintetében három nagy eseményre építették az őszi időszakot, augusztus 20-ára, az eucharisztikus kongresszusra és a vadászati kiállításra, s ezekben az időszakokban a turizmus ugrásszerűen megnőtt.

A tematikus kiállítást a fenntarthatóság jegyében rendezték, így minden eleme fenn fog maradni, például a Totem című alkotás a keszthelyi Vadászati Múzeum elé kerül – mondta Semjén Zsolt, hozzátéve: emellett könyvek, többek között a Nimród-sorozat, több mint 30 szakmai film, közte Kittenberger Kálmánról és Fekete Istvánról készült alkotás, valamint további rendezvények viszik tovább a kiállítás üzenetét.

Összeállításunk a 4-5. és a 8-9. oldalon

Orbán Viktor: Magyarország lesz az első olyan ország Európában, ahol az iskola falainál megállítjuk az erőszakos LGBTQ-propagandát

Folytatás az 1. oldalról

Orbán Viktor kijelentette: október 23-án „arra a napra emlékezünk, amikor nem azt kérdeztük magunktól, hogy velünk van-e az Isten, hanem azt, hogy mi az Istennel vagyunk-e. Hatalmas erő költözött belénk, és megremegtek a kommunista uralom tartópillérei”. Arra a pillanatra emlékezünk, amikor „a magyarok nemzete szempillantás alatt magára talált, és a magyar név megint szép lett, méltó régi nagy híréhez” – tette hozzá.

Kijelentette: ezzel a Magyarországgal húzott ujját 2006-ban ismét a kommunisták új nemzedéke, akik hazugságok árán jutottak hatalomra, adócsökkentéssel szédítettek, aztán adókat emeltek, kórházi napidíjat, vizitdíjat vezettek be, egekbe emelték a rezsziárakat. Elvették a 13. havi nyugdíjat és eltörölték a családtámogatásokat. Összejátszva a nemzetközi bankvilággal devizahitelek csapdájába csalták családok százazreit – sorolta. Az országot kiárusították, mindent eladtak a külföldieknek, repteret, nemzeti energiacéget, közszolgáltatókat. Majd miután kifosztották, csődbe vitték az egész országot, „a nyakunkra csatolták az IMF pórázát” – fogalmazott. „Amikor pedig felemeltük a szavunkat, könnygázzal, gumilövedékkel és lovasrohammal válaszoltak. Szemeket lövettek ki, védtelen nőket és idős embereket ütöttek gumibottal” – tette hozzá.

Ezen a helyen, ahol most állunk, 15 évvel ezelőtt erőszak, vér és könny lepte el a budapesti utcákat. Történt mindez az '56-os forradalom 50. évfordulóján, a világ szeme láttára. „Soha nem fogjuk elfelejteni nekik” – szögezte le. Azt mondta, négy évet vártak, hogy elégtételt vegyenek és 2010-ben elsöpörték a szocialista Magyarországot. 1956-ban Gerő Ernőék Moszkvába menekültek, de 2006-ban a szocialisták vezetője itt maradt a nyakunkon, és mai napig itt kísért, mint „az Országház fantomja” – fogalmazott.

Rámutatott: évek kellettek jóvátenni a baloldal rombolását, de „talpra állítottuk” Magyarországot. A kormányfő kifejtette: „nagy kegyelem”, hogy eközben a nemzeti egység végig fennmaradt, és munkások, mérnökök, földművesek, kis- és nagyvállalkozók, tudósok, tanárok, ápolók és orvosok összefogásával sikerült eltakarítani a romokat. Közölte: egymillió új munkahelyet hoztunk létre, „lerúgtuk magunkról a devizahiteleket, letörtük az adókat, és eljutottunk odáig, hogy jövőre a minimálbér is nagyobb lesz, mint az

átlagbér volt a szocialisták idején. Visszaszereztük a közműcégeket és másfélszeresére növeltük a nemzeti vagyont, megadóztattuk a multikat, megvédtük a családokat, és egész Európában a legalacsonyabbra vágtuk vissza a rezsiköltségeket” – sorolta.

Orbán Viktor hangsúlyozta: Magyarország ma már elég erős ahhoz, hogy egyszerre becsülje meg az időseket és a fiatalokat. A 13. havi nyugdíjat visszaépítjük, jövőre nem kell adót fizetniük a munkából élő fiataloknak, a gyermeket nevelő családok pedig visszakapják az idén befizetett adójukat – mondta a miniszterelnök.

Értékelése szerint mára van „saját magyar világunk és magyar életünk”, és van alkotmányunk is, amely garantálja, hogy soha többé ne tehessék meg azt, amit '56-ban és 2006-ban tettek velünk. Hozzátette: átlépték a nemzetrészeket elválasztó határokat, és újra egyesítették a magyarokat. Ehhez – folytatta – sok millió egybehangzó akarat és szorgalmas kéz kellett, de – tette hozzá – az sem ártott, hogy volt egy „épkezláb és cselekvőképes” kormány.

Orbán Viktor miniszterelnök az Erzsébet teret és a Deák teret teljesen megtöltő, valamint a Károly körúton egészen az Astoriáig álló ünneplők előtt arról is beszélt: nem szabad elfejteni, hogy amikor a kormány letörte a rezsziárakat, „megskalpolta” a multik extraprofitját és hazaküldte az IMF-et, akkor az egész Európai Unió Magyarországra támadt, és akkor is ezt tették, amikor a kormány megállította a migránsokat, felépítette a kerítést és megvéde a határokat.

Kijelentette: éppúgy, mint 1849-ben, 1920-ban, 1945-ben és 1956-ban, az európai főméltóságok megint a fejünk fölött, rólunk, de nélkülünk kívánnak dönteni. „Európaivá, érzékenyvé és liberálisává vernek bennünket, ha beledöglünk is” – mondta a kormányfő, aki szerint Brüsszel ma úgy beszél és úgy viselkedik a magyarokkal és a lengyelekkel, mint az ellenségekkel szokás. Megjegyezte: „a Brezsnyev-doktrína levegője” járja át Európát. Azt mondta, ideje volna, hogy Brüsszelben is megértés: „velünk még a kommunisták se boldogultak”. „Mi vagyunk a homok a gépezetben, a bot a küllők között, túska a köröm alatt. Mi vagyunk az a Dávid, akit jobb, ha elkerül a Góliát. Mi vagyunk azok, akik '56-ban meglékeltek a világkommunizmust és mi vagyunk azok, akik kiütötték az első téglát a berlini falból” – fogalmazott.

Kiemelte: most is álljuk a sarat és csak annyit mondunk, hogy a magyaroknak nem igazuk van, hanem igazuk lesz. És – folytatta – mivel három a magyar igazság, harmadszor is igazunk lesz a rezszi- és a migránsügy után. Lesz népszavazás és a gyerekeinket is meg fogjuk védeni. „Magyarország lesz az első olyan ország Európában, ahol az iskola falainál megállítjuk az erőszakos LGBTQ-propagandát” – ígérte.

A miniszterelnök úgy értékelt: a baloldal fáján csak baloldali politika nőhet, és csak egy baloldal van, akárhányféleképpen is maszkírozák magukat. Hazugságokkal kezdik, erőszakkal folytatják és csődöt hagynak hátra – tette hozzá. Máté evangéliumából idézett: „Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik báránybőrbe bújva jönnek hozzátok! Gyümölcsöikről ismeritek meg őket. A jó fa jó gyümölcsöket, a rossz fa pedig rossz gyümölcsöket terem”.

„Ellenfeleink azt hiszik, ha báránybőrbe bújtatják a farkast, akkor nem fogjuk felismerni, de mi rögtön felismerjük, tudjuk róla, hogy farkas. Azt is tudjuk, hogy a farkas meg fogja enni a nagymamát, sőt, már meg is ette. Ezért tűnt el az összefogás bendőjében mindenki, aki a farkassal cimborált” – mondta, majd megjegyezte, „higgyék el, van ott még hely az újabb és újabb percmemberké számára”.

Szavai szerint a baloldal megint szervezkedik, „szórják a békétlenség, a gyűlölködés, a viszály és az erőszak magvait”. Akik 15 évvel ezelőtt az emberek közé lövettek, ma újra színpadra készülnek – mondta Orbán Viktor, hozzátéve, „és valahol a nagy víz túlsó partján készülődik már Gyuri bácsi is”.

Orbán Viktor – akinek beszédére a jelenlévők többször tapsal, üdvölgéssel reagáltak – azt is leszögezte: a meghívó a szovjet megszállás alóli felszabadításra szólt és nem arra, hogy beavatkozzanak a magyar demokráciába. Ugyanakkor kijelentette: a magyarok sorsáról most is a magyarok fognak dönteni, az igazság pedig a szabadságharcosok oldalán áll.

Kifejtette: október 23. emlékeztet minket, hogy ne feledkezzünk meg a saját személyes felelősségünkről. „1100 év beleégette a DNS-ünkbe”, hogy itt, a Kárpát-medencében a szabadságért minden nap harcolnunk kell, újra meg újra – fogalmazott. Hozzátette: a szabadságharcoshoz nemcsak szív, nemcsak ész, de erő is kell, a mi erőnk pedig az egységünk.

Hangsúlyozta: egységben az erő, „mi azért vagyunk együtt, mert ugyanabban hiszünk”. A családban, a nemzetben, „mi mind hiszünk egy erős és független Magyarországbán” – fűzte hozzá. Kiemelte: aki idegen támadásokkal szemben a családját, a nemzetét védi, az nemcsak az észére, a szívére és az erejére számíthat, hanem arra is, hogy igaza van. Az igazság a szabadságharcosok oldalán állt akkor is és ma is – hangoztatta.

Kijelentette: „ha meg akarjuk védeni a családjaink biztonságát, országunk határait, a gyermekeink jövőjét, a munkánk gyümölcsseit, a nyugdíjunkt, a fizetésünket, a rezsicsökkentést, ha meg akarjuk őrizni kultúránkat, szokásainkat, nyelvünket, vagyis ha meg akarjuk védeni a mindennapi életünk szabadságát, akkor mindenkinek ki kell vennie a részét a ránk váró küzdelemből”. Minden magyarra számítunk, akinek számít Magyarország jövője – mondta, hangsúlyozva: „nekünk Magyarország az első, ezért kormányzásunkkal azok is jobban járnak, akik nem ránk szavaznak”.

Orbán Viktor arra is kitért: ugyan amit a baloldal csinál, annak több köze van „a szórakoztatóiparhoz, mint a felelős politikához”, hiszen „öles betűkkel hirdették a plakátokon, hogy legyőznek bennünket, aztán a karácsonyt se érték meg”. Ugyanakkor – figyelmeztetett – ne tévesszen meg senkit a hazai baloldal „éppen csak pislákoló ítélőképessége és látványos szerencsétlenkedése”, mert ami számít, az a mögöttük álló nemzetközi szereplők ereje. Ami az igazi kihívás, sőt fenyegetés, az a nemzetközi háttország, pénz, média és a hálózat, amely mögöttük áll – fűzte hozzá Orbán Viktor, aki szerint ez olyan súlyos erő, amit csak több millió magyar együtt győzhet le és együtt szoríthat ki az országból.

A miniszterelnök azt kérte az ünneplő emberektől: nézzenek a mellettük állóra, mert akkor láthatják, hogy rá számíthatnak. „Ő mindent meg fog tenni, hogy akár a legvastagabb falon is átmenjünk. Ez a mi erőnk, ez a mi háttorságunk, és nincs annyi dollár vagy annyi euró a világon, ami ezt elvehetné tőlünk” – fogalmazott. „Jöttünk, láttunk és újra győzni fogunk. A Jóisten mindannyiunk előtt! Hajrá, Magyarország, hajrá, magyarok!” – zárta ünnepi beszédét Orbán Viktor.

Rétvári Bence: Magyarország egy független nemzet Európa szívében

Aki azt az küldetést választja, hogy a magyar függetlenséget védi, nagyon nagy kockázatot vállal; volt, aki ezért az életével fizetett – hangoztatta Rétvári Bence, az Emberi Erőforrások Minisztériumának (Emmi) parlamenti államtitkára az aradi vértanúk emléknapján Budapesten.

Rétvári Bence a Fiumei úti sírkertben, a Batthyány Mauzóleumnál katonai tiszteletadás mellett rendezett október 6-ai megemlékezésen Magyarország első – 172 éve ezen a napon kivégezt

– miniszterelnökére utalva felidézte: Batthyány Lajos minden jogszabályt megtartott, az uralkodó minden utasítását megtartotta, koholt vádak alapján mégis kivégezték.

„Nem kockázat nélküli egy független Magyarország miniszterelnökének lenni, egy független országot védeni és irányítani” – mondta a kereszténydemokrata politikus, aki szerint a magyar történelem „nem mások szabadságának elvonásáról, hanem a saját szabadságunk megvédéséről szól, ezért is nem kell (...) bocsánatot kérnünk”.

Rétvári Bence beszédében idézett az 1848-49-es magyar forradalmat és szabadságharcot vérbe fojtó és az azutáni megtorlást irányító Haynau leveléből is. Az osztrák tábornok arra való hivatkozását, hogy békességet mások

tömeges kivégzésével akart teremteni, az emberi gonoszság sűrítményének nevezte.

Hangsúlyozta: azokat, akik törvényesen küzdenek a függetlenségért és szabadságért, csak koncepciók eljárásban, koholt bizonyítékok alapján lehet elítélni. „Nemcsak az igazság, hanem a jog is az ő oldalukon állt” – utalt a szabadságharc hőseire.

A kormányparti politikus emlékeztetett arra, hogy a magyar forradalmak célja, ha megkésve is, de minden esetben megvalósult: 1848-49 szabadsága 1867-ben, 1956 szabadsága 1990-ben érkezett el. „Ezeket az eszméket, a magyarok szabadságvágyát sem akkor, sem most eltiporni nem lehet” – hangoztatta, azt is hozzátéve, hogy „a gyásznapoknál sokkal több a diadalunk”.

Rétvári Bence hitet tett amellyel az ezeréves magyar törekvés mellett, hogy Magyarország a jövőben se egy nemzetiség legyen egy nagy birodalomban, hanem egy független nemzet Európa szívében. „Éljen a magyar szabadság, éljen a haza!” – zárta szavait.

Az eseményen más szervezetek mellett a magyar kormány, Áder János köztársasági elnök és Kövér László országgyűlési elnök, az Alkotmánybíróság, az ügyészség, a Kúria és a Magyar Honvédség nevében koszorúztak. Elhelyezte az emlékezés virágait Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke, Lomnici Zoltán, az Emberi Méltóság Tanácsának elnöke és Harrach Péter, a KDNP frakcióvezető-helyettese is.

KDNP.HU – MTI

Simicskó István: Magyarország legyen mindig erős, szuverén állam!

Magyarország legyen mindig erős, szuverén állam! – mondta Simicskó István, a Kereszténydemokrata Néppárt országgyűlési frakcióvezetője, a Honvédelmi Sportszövetség elnöke a szövetség Bátorság és Hazaszeretet címmel szervezett, október 23-ához kapcsolódó rendezvényének megnyitóján, Budapesten.

A magyar történelem egyik fontos tanulsága, hogy „ha egyszer elvesztettük a függetlenségünket, nagyon nehéz visszaszerezni” – figyelmeztetett a kormányparti politikus.

Simicskó István hangsúlyozta: Magyarország első félezer éve sikeres volt, 1526-ig „erős királyaink voltak”; a következő 500 év azonban ellentmondásos, a török hódoltság idején „elvesztettük a függetlenségünket”, azután a Habsburgok uralma, majd a szovjet megszállás következett, és 1990-től elindult egy folyamat, „beléptünk az EU-ba”.

Most az a nagy kihívás, hogy ne sodorja el az új nemzedékeket a homogenizáló globalizáció. A 21. század az olyan kihívások százada, mint

például a migráció vagy a járvány, melyekre választ kell adni, ugyanakkor a 21. századot az együttműködés századává kell változtatni – mondta Simicskó István főként fiatalokból álló közönsége előtt.

Kijelentette: Goethe szerint a legtöbb, amit „adhatunk a gyerekeknek”: gyökerek és szárnyak. Az új nemzedékeknek stabil értékrendre van szükségük, hogy el tudjanak igazodni az életben. Tudják, honnan jöttek, honnan származnak. Legyenek tisztában azzal: érték, hogy „mi döntünk hazánkról”! Ezért is fontos megemlékezni nemzeti ünnepeinkről – hangoztatta Simicskó István.

Felidézte, hogy Magyarországnak 183 olimpiai aranyérme van, amivel a világ mintegy 200 országából az első tizenben van. „Értékeljétek, hogy magyarok vagytok!” – fordult hallgatóságához a politikus.

A Honvédelmi Sportszövetség Bátorság és Hazaszeretet című rendezvényét a Sport11 Sport-, Szabadidő- és Rendezvényközpontban tartották meg olimpiakonok részvételével.

Juhász Hajnalka: Hiszünk a nők, a női összefogás erejében!

A Nőtálalkozó résztvevői a faültetés másnapján hulladékgyűjtési akciót szerveztek a Rétközi-tónál, ahová Seszták Miklós, a térség kereszténydemokrata országgyűlési képviselője kísérte a vendégeket (Fotó: Szabó Sándor)

„A női értékek képviselete kiemelt szerepet kap a magyar családpolitikában és a magyar kormány kereszténydemokrata értékrendjében. Éppen ezért fontosnak tartjuk, hogy nemzetpolitikai céljaink további erősítése érdekében támogassuk és segítsük a nők tapasztalatcserejét, határon átnyúló kapcsolatrendszerük fejlesztését” – mondja Juhász Hajnalka, a KDNP országgyűlési képviselője, a párt Nőtagozatának elnöke.

„Álláspontunk szerint a nők hangja hozzáadott értéket képvisel közéleti kérdésekben is.

Hiszünk a nők, a női összefogás erejében! Ezen összefogás jegyében rendeztük meg szeptember 24-25-én az I. Kárpát-medencei Kereszténydemokrata Nőtálalkozót Kisvárdán” – tette hozzá.

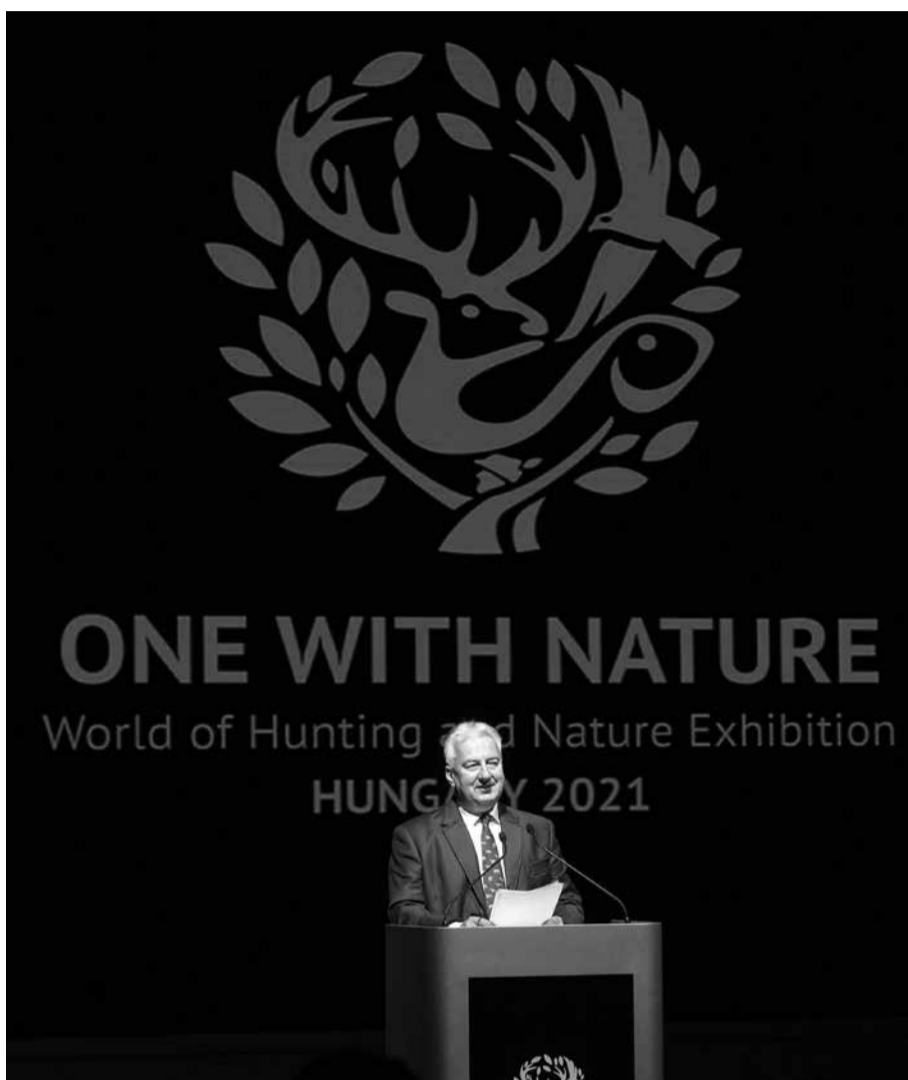
A találkozó kiemelt célja a kapcsolatok erősítése és bővítése, hi-

szén az egész Kárpát-medencéből érkeztek olyan hölgyek, akik az adott város, település mindennapjaiban fontos szerepet töltenek be és az élet számos területén szerzett tapasztalataikat osztották meg egymással. A fő témák a nők közéleti, szerepvállalása a fenntarthatóság, a környezetvédelem, a gazdaság újraindítását, a munkahelyteremtést és a határon átnyúló kapcsolatok további erősítését érintik.

A programot szervező KDNP Nőtagozat elkötelezett a társadalom fenntartható gondolkodásának erősítése és a környezetvédelem iránt, ezt fejezi ki a közös faültetés, valamint a szemétszedés, melyen a résztvevők a Rétközi-tó környékének megtisztításával járultak hozzá a környezetünk védelméhez – tudtuk meg Juhász Hajnalkától.

HAZÁNK

Hatalmas siker volt az „Egy a természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás

ratnál fogadta a látogatókat.

A Hungexpón nyolc pavilonban láthattak az érdeklődők tárlatokat, különböző országok bemutatkozásait, de voltak kutyás és lovasprogramok, solymász- és íjászbemutatók, vadászkiállítások, koncertek és kulturális, művészeti programok, de a látogatók megismerkedhettek a vadászgasztronómia értékeivel is. Az expó nyitóhétvégéjén a főváros mellett kapcsolódó programokat tartottak Keszthelyen, Hatvanban, Gödöllőn és Vásárosnaményban is.

A MAGYAR VADÁSZATI KULTÚRÁHOZ MÉLTÓ RENDEZVÉNY

Magyarországon vadászati világkiállítást csak nagyszabású eseményként lehet rendezni, mert így méltó a magyarság keleti örökségéből eredő, Közép-Európában kiteljesedett vadászati kultúrájához – mondta **Semjén Zsolt** a Hungexpón tartott megnyitón.

A miniszterelnök-helyettes beszédében kiemelte a teljességre törekvő programkínálatot, hiszen helyet kapott benne a tudománytól

nak, és még sok ezer sportlövő, íjász, vadászkutyás és lovas tevékenykedik országshoz. Csalátagjaikkal együtt tehát a nemzet negyede tartozik ebbe a közösségbe – tette hozzá.

Semjén Zsolt szerint a világkiállítás méltó lebonyolításához hozzátartozik, hogy a magyar vadászati törvény talán a legjobb a világon. Az Országos Magyar Vadászati Védegyelet elnöki tisztét is betöltő politikus ugyanakkor sajnálattal jegyezte meg, hogy a média nagy része demagóg módon vadászatellenes, a környezetvédők mellett pedig megjelentek az emberellenességbe hajló ökoterroristák, és természetellenes dolgokat népszerűsítenek olyanok, akik folyton a természetre hivatkoznak.

A természeti rend – fogalmazott a kereszténydemokrata pártelnök – a teremtés rendjéből következik, ez alapján kell minden teremtménynek megadni az őt megillető méltóságot. Éppen ezért – mint mondta – a világkiállításnak is küldetése bemutatni, hogy a vadászati kultúra az emberi természetből fakadó, különleges jelenség.

Semjén Zsolt kiemelte, hogy az ember mindig vadászott, és ma már nem is tartható fenn a természet, a mezőgazdaság, az élővilág sokfélesége vadgazdálkodás nélkül. Ha

A vadászok védőszentjére emlékező Szent Hubertus-misével szeptember 25-én vette kezdetét a húsznapos „Egy a természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás központi rendezvénye a budapesti Hungexpón, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes jelenlétében.

A szentmisét **Bábel Balázs** celebrálta. A Kalocsa-kecskeméti érsek hangsúlyozta, hogy a világkiállítás üzenete illeszkedik az egyház tanítá-

saihoz. Mint fogalmazott, a mindennapok gondjai idővel megoldódhatnak, de megmarad állandó feladatnak Isten és a teremtett világ dicsőítése. A Biblia a vadászokat az élet főntartóiként említi, és maga Ferenc pápa is kiemelt jelentőséget tulajdonít a természet védelmének – tette hozzá.

Ezt követően felavatták a szarvas agancsokból készült, bögő szarvasbikát ábrázoló Totem szobrot, amely a kiállítás központi helyszínén, a bejá-

kezdve a gasztronómián és mennyi sporttevékenységen át a művészetekig minden, ami a vadászathoz kapcsolódik.

Ismertetése szerint Magyarországon 70 ezren vadásznak, 700 ezren horgász-

Jótekonysági borárverést tartottak vadállatmentő központok támogatására

Több mint 6 millió forint gyűlt össze az „Egy a természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás jegyében tartott jótekonysági borárverésen, amelynek bevételeiből vadállatmentő központokat támogatnak.

A szervezők közleménye szerint a világkiállítás rendezvénysorozatának kiemelt állomásaként, Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes és Kovács Zoltán, a világkiállítás lebonyolításáért felelős kormánybiztos fővédnökségével rendezett árverésre 18 tételt ajánlottak fel a Junibor – Fiatal Borászok Egyesülete tagjai. Az aukció célja az volt, hogy

felhívják a figyelmet a vadászat ősi hagyománya és a fenntartható természetvédelem közötti párhuzamra, a vadászok felelősségére.

A Tegyük a vadon élő állatokért! címmel október 12-én megtartott árverésen 6 millió 140 ezer forint folyt be, amelyből arányosan elosztva négy vadállatmentő központot, a Fehér Holló Vadmentő Alapítvány és Természetvédelmi Mentőközpontot, a Hortobágyi Madárkórházat, a Tüskevár Vad és Egzotikus Állatvédő Alapítványt, valamint a Mályi Természetvédelmi Egyesületet támogatják.

a világ bármely pontján felhagynak vele, a tapasztalatok szerint az állatvilág pusztulni kezd, ahol viszont fejlesztik, ott a vadállomány mennyiségében és minőségében is gyarapodik. A Biblia szerint ugyanúgy tévedés a környezetet sorsára hagyni, mint kirabolni, és ahogy a kertész a rá bízott kertet, a vadász az erdőt, a mezőt, a vadakat gondozza – fogalmazott.

Semjén Zsolt közlése szerint – a fenntarthatóság elvével összhangban – a kiállítás minden eleme megmarad, a rendezvény végeztével méltó helyre kerül, helyszíne pedig a fővárost gazdagítja. Az újjáépített Hungexpo nemzedékeken át éven-

te események százait fogadhatja be. (Semjén Zsolt teljes beszéde lapunk 8-9. oldalán olvasható.)

1000 KECSEGÉT ÉS VIZÁT TELEPÍTETTEK (VISSZA) A DUNÁBA

A Vadászati Világkiállítás záróakordjaként – Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes részvételével – 1000 kecsegét és vizát telepítettek (vissza) a Dunába Vizafogónál.

Semjén Zsolt a visszatelepítést követően újságíróknak elmondta, olyan fajok visszatelepítéséről van szó, amelyek korábban kipusztultak vízszennyezés miatt és egyéb okokból, most pedig újra nő az állományuk.

Hozzátette, a tokhalak visszatelepítése szép példája a természetvédelemnek, az ökológiai egyensúlynak, azokat a halakat, amelyek nem kerültek vissza a Dunába, a Tisza-tavi Ökocentrumba viszik.

Kovács Zoltán kormánybiztos kiemelte: a világkiállítás zárónapjának egyik szimbolikus eseménye volt a tokhalak Dunába engedése. A nagyobb tokhalakat jeladóval szerelték

fel, hogy követni lehessen útjukat, a kisebbeket pedig jellel látták el.

Kóródy Olivér, a világkiállítás Hal-Víz-Ember pavilonjának kurátora hangsúlyozta, az elmúlt hetekben fókuszba tudták állítani Magyarország természeti értékeit. A kiállításra érkezett sok százezer látogató megismerhette a Magyarországon egykoron honos tokféle halakat, ezen belül a vizákat, vágótokokat, kecsegéket.

A normalitásról – Semjén Zsolt válasza Kálmán Olgának

Kálmán Olga, a Demokratikus Koalíció politikusa a Facebookon üzent Semjén Zsoltnak: „Ha valaki azt gondolja, hogy ezt kell a kisiskolásoknak mutogatni, az beteg” – utalt a Vadászati Világkiállításra.

Semjén Zsolt válaszolt: „A ter-

mészet rendjének bemutatása a normalitás. Ami természetellenes és beteg, az az LGBTQ-propagandát beengedni az iskolákba és az óvodákba!”

A kiállítást a Hungexpón egyébként több mint 60 ezer diák tekintette meg.

Antropológiai tény, hogy a vadászszennvedély a kezdetektől hozott, ősi örökségünk és ezért nem szorul legitimációra – jelentette ki Semjén Zsolt az „Egy a természettel” Vadászati és Természeti Világkiállítás vásárosnaményi programsorozatának szeptember végi megnyitóján.

A miniszterelnök-helyettes kifejtette: nem az szorul magyarázatra, hogy miért vadászunk, hanem az, ha valaki előítéletes módon, eleve ellenszenvvel és ellenérzéssel, sőt, sokszor gyűlölettel viseltetik a vadászok iránt.

Semmilyen természetgazdálkodás nem lehetséges fenntartható vadászat nélkül – húzta alá **Semjén Zsolt**. Mint a kereszténydemokrata pártelnök elmondta, a korlátlanul szaporodó vadállomány „pillanatokon belül” elpusztítaná az erdőt, és ezzel a saját életterét, a vadászat nélkül pedig beláthatatlan konfliktus

alakulna ki a gazdákkal és az agráriummal.

„A vad nem jövevény, nem valamilyen elemi csapás az erdőn és a mezőn. A természet rendje szerint nincs erdő vad nélkül, és nincs normális mező vad nélkül” – fogalmazott a miniszterelnök-helyettes, megjegyezve, az egyensúly fenntartásához, a minőségi és megfelelő mennyiségű vadállományhoz fenntartható vadászat szükséges.

A természet felől nézve ez az észszerű és logikus érv a vadászat legitimitására – fűzte hozzá. Véleménye szerint nem íróasztalok mellől kell megmondani, hanem az erdő- és földtulajdono-

Semjén Zsolt: A vadászszennvedély antropológiai örökségünk

sokra, a gazdák és a vadgazdák megállapodására szükséges bízni azt, hogy mekkora legyen egy adott terület a vadeltartó képessége. Az egész országnak tudnia kell azt – folytatta –, hogy amikor megszüntetik a vadászatot, egy évtized múlva nem lesz horgászat, {...} vidéken pedig például disznóvágás sem, mert mindenféle kitalált állatvédelmi fikcióra hivatkozva be fogják tiltani a házi disznóvágást és az antibiotikummal teletöltött, mesterséges húst kell majd vásárolni.

A miniszterelnök-helyettes emlékeztetett: az országos vadászati programsorozat keretében számos vadász-

gyűjtemény és múzeum nyitotta meg kapuit az érdeklődők előtt. Vásárosnaményban **Kiss B. Zoltán** magángyűjteményét lehetett megtekinteni; az országban működő 1500 vadásztársaság által számos helyi kiállítást és például trófeamustrát is megcsodálhatott a nagyközönség.

Tilki Attila, a térség fideszes országgyűlési képviselője az eseményen arról beszélt, a vadász olyan az erdőnek, mint a kertész a kertnek, a rá bízott értéket folyamatosan őriznie, ápolnia és művelnie kell.

Az ünnepségen köszöntőt mondott **Bors Richárd**, a világkiállítás szakmai igazgatója, majd kitüntetések és díjakat adtak át. A vásárosnaményi programsorozat keretében nyílt meg a Természet és vadvilág című állandó kiállítás, a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság tárlata és egy természetfotó kiállítás is.

Püspöki pódiumbeszélgetéssel emlékeztek Szent Gellétre a kereszténydemokraták Diósdon

Szeptember 24-én, Szent Gellért püspök és vértanú ünnepén pódiumbeszélgetés keretében láthatunk vendégül két főpapot: **Gyulay Endre** nyugalmazott Szeged-csanádi és **Spányi Antal** székesfehérvári megyéspüspököt Diósdon, ahol az egykori marosvári (csanádi) püspök, Gellért földi élete során az utolsó éjszakáját töltötte, majd elindult mártíromsága helyszínére.

Istennek (és a résztvevőknek) hála, minden várakozást felülmúlt a rendezvény sikere. A felvetett témakörök és a feltett kérdések további inspirációkat sugalltak, és a két vendég felváltva kommentálta a Gellért püspök életével kapcsolatban felmerült témákat, amelyek a következők voltak: elhatározás, gondviselészerű kitérő, életcél-változás, vértanúság – mit üzen Szent Gellért mártíromsága a ma

keresztényeinek? Szent Gellért kora elismert tudósa is volt, ezért is lett Imre herceg nevelője – hogyan alakul a hit és tudomány kapcsolata a mai világban? Szent István kérése Gellért megváltoztatta életét. Remete, nevelő, majd püspök lett – hogyan látják a mai ifjúság kereszténységhez való

viszonyát? Hogyan alakul a keresztény nevelés a mai Magyarországon? Szent Gellért a szükséges mértékben tevékenyen részt vett a politikai életben is – hogyan politizálhat ma az Egyház? Szent Gellért vezette be a magyar hitéletbe a Szűzanyával kapcsolatban a „Boldogasszony” elnevezést – miben nyilvánul meg ma, hogy Mária országa vagyunk?

A rendezvény fővédnöke **Soltész Miklós** államtitkár, a KDNP alelnöke volt, a hallgatóság soraiban helyet foglalt többek között **Aradszki András**, a térség kereszténydemokrata parlamenti képviselője, frakcióvezető-helyettes, az Országgyűlés jegyzője,

valamint **Gaal Gergely** miniszteri biztos, a KDNP Pest megyei elnöke is.

Az ünnepélyes püspöki szentmisére Szent Gellért ereklyéjének jelenlétében került sor a templomban. Ennek során az egyházzenei szolgálatot a Diósi Női Kar Schola Gregoriana Diosdiensis kísérette végezte. A nép és a schola énekét Sirák Péter orgonajátéka kísérte. A megyéspüspökkel koncelebrált vikáriusa, Hajdu Ferenc kanonok, helyettes esperes, püspöki biztos, Érd-újvárosi plébános, Ugri Tamás pápai káplán, irodaigazgató, szentszéki bírósági tanácsos és Papp László diósi plébános. A szertartás után Spányi Antal püspök és az asszisztencia átvonult a Szent Gellért-kápolnába, és rövid imában fordult a Szűzanyához.

A rendezvény megszervezéséért és sikeréért köszönet illeti a szervezésben segítőkészséget és a támogató állami és civil szervezeteket, az egyházközösséget és az önkormányzatot!

Eőry Zsolt

1956-os hőseinkre emlékeztek a kadétok

A Honvédelmi Minisztérium és a Keresztény Gondolkodású Polgárok Honvédelmi Egyesülete közös szervezésében **Semjén Zsolt** miniszterelnök-helyettes úr fővédnökségével megvalósuló konferencia keretében előadásokkal és a Honvéd Kadét Programban részt vevő iskolák diákjainak szervezett vetélkedő versenyfilmjeivel emlékeztek az 1956-os forradalom és szabadságharcra 65. évfordulója alkalmából Budapesten, a **Stefánia Palota – Honvéd Kulturális Központban**.

Az esemény társszervezőjeként **Pintér Attila** nyugállományú ezredes a Keresztény Gondolkodású Polgárok Honvédelmi Egyesületének elnöke köszönetet mondott a Honvédelmi Sportszövetség és a Barankovics István Alapítvány nagyvonalú támogatásáért, mely nélkül nem valósulhatott volna meg a közös megemlékezés. Beszédében külön kiemelte a kereszténység nemzetmegtartó erejét, majd imádsággal és gyertyagyújtással egybekötött közös megemlékezésre kérte fel a négy történelmi egyházak jelen lévő képviselőit.

A Honvédelmi Minisztérium képviseletében megjelenő **Szabó István** államtitkár beszédében kiemelte, hogy „1956 októberre nem csak az idősebb generáció, hanem a fiatalok, az egész magyarság közös története. Nem pusztán a megemlékezés, hanem egy közösség összetartó ereje, velünk élő történelem”.

A konferencián résztvevők előadásokat hallhattak 1956 őszenek forradalmi eseményeiről, és az azokat követő megtorlásról. Több előadó, köztük **Wittner Mária** 1956-os szabadságharcos valamint **Pintér Lajos**, **Gedai István** és **Bikkés Gábor** forradalmár személyes élettörténetüket példaként állítva igyekeztek közelebb hozni a jelenlévő fiatalok számára a 65 évvel ezelőtti történeteket.

A megemlékezés alkalmából **Vejkey Imre** országgyűlési képviselő, a KDNP pártügyésze **Semjén Zsolt** fővédnök képviseletében pohárköszöntőt mondott, melyben megköszönte a szervezők munkáját és kifejezte reményét, hogy a jelenlévő fiatalok a keresztény Magyarország szeretetét és a szabadságharcos hősök emlékét szívükbe zárva térnek majd haza az ünnepi programról.

Az esemény a kadétprogramban részt vevő diákok 1956-tal kapcsolatos vetélkedőjének és filmes pályamunkáinak eredményhirdetésével és díjátadással zárult.

KDNP.HU

Mellrák elleni séta Békésen – Juhász Hajnalka részvételével

Juhász Hajnalka kereszténydemokrata országgyűlési képviselő is részt vett a napokban Békésen az V. Mellrák Elleni Küzdelem Sétáján, amelynek célja, hogy felhívja a figyelmet a megelőzés

és a szűrővizsgálatok fontosságára. Ez a séta egyszerre szól a megelőzésről és a reményről, mert a megmozdulás azokért is szól, akik épp ezzel a betegséggel veszik fel a harcot. „Szeretném minden hölgytársamat arra kérni, hogy a szükséges és esedékes szűrővizsgálatokra menjenek el, mert ahogyan az előadásokon a szakemberek részéről is elhangzott: az időben felfedezett mellrákok közel 95%-a gyógyítható. Tegyük meg minden tőlünk telhetőt a megelőzés érdekében! Ha mi vagyunk a család tűzhelye, őrizzük és óvjuk a tüzet!” – fogalmazott közösségimédia-bejegyzésében a KDNP Nőtagozatának elnöke.

Határtalanul – Székelyudvarhelyi középiskolások Sopronban

A Határtalanul pályázat keretében látogatott el a székelyudvarhelyi Baczkamadarasi Kis Gergely Református Kollégium 50 diákja a nyugat-magyarországi városba.

A székelyudvarhelyi diákok soproni programját a KDNP Soproni Szervezete is támogatta. „Fontosnak tartottuk, hogy az erdélyi vendégek megismerkedjenek Sopron és környékének minden, a nemzet számára emblematikus történelmi helyszíneivel, amelyeknek a nemzettudatot és összetartozásunkat erősítő, érezhető kisugárzása van” – mondta a Házának **Tóth Éva**, a KDNP soproni elnöke.

A nemzet összetartozása úgy válik szoros kötelékké, ha azt élő emberi kapcsolatok erősítik – tette hozzá **Vass Imre**, a diákcsoportot vezető székelyudvarhelyi tanár. Sopron városa a Hűség 100 évében a magyar nemzethez való hűségével amúgy is különlegesen megéri az Erdélyből érkezett magyar diákokat, akik Sopron város nevezetességeit – ezek között az 1921. évi soproni népszavazáshoz kapcsolódó – helyszíneket, emlékműveket is felkeresték – mondta **Tönkö-Lukács Levente**. Az erdélyi gimnázium lelkész-tanárának soproni kötődése is van, ugyanis csaknem egy évtizede a Soproni Egyetem református lelkésze is volt.

Az Eötvös József Evangélikus Gimnáziumban tanórán vettek részt a diákok, meglátogat-

ták a Soproni Egyetemet, voltak a Lenck-villában. A soproni városháza dísztermében Sopron nevében **Csiszár Szabolcs** alpolgármester és **Tóth Éva** önkormányzati képviselő, helyi KDNP-elnök köszöntötte az erdélyi vendégeket. A nemzet történelme iránt érdeklődő középiskolásoknak **Firtl Mátyás**, Sopron korábbi országgyűlési képviselője, a KDNP Országos Választmánya elnökségi tagja a külhoniak kettős állampolgárságának jelentőségéről beszélt úgy is, mint aki a folyamat sikerre viteleinek részese is volt a Magyar Országgyűlésben. A politikus könyvajándékot is átadott a diákoknak. „A nemzet elszakíthatatlan egységének a nemzet egésze számára beszédes bizonyítéka a soproni 18-as honvéd gyalogezred Ojtozi-szorosban tanúsított hősiessége, az ojtozi csata ojtozi és soproni emlékműveinek sorsa, amiként száz év távlatából is ez összeköti a történelmi Magyarország legnyugatibb részét, Sopront a legkeletibbel, Ojtozzal” – fogalmazott **Firtl Mátyás**.

A székelyudvarhelyi diákok ellátogattak és megkoszorúzták a soproni Ojtozi-emlékművet is, és felkeresték a térség több, emblematikus történelmi helyszínét, nevezetességeit: a nagyeceni Széchenyi-örökséget, a fertőrákosi Barlangszínházat, illetve a fertői Esterházy-kastélyt.

HAZÁNK

Előválasztástól sújtva

Az alábbi írás az ellenzéki előválasztás első fordulóját követően született elemzés rövidített változata (a teljes cikk elolvasható az MKDSZ honlapján, az mkdsz.hu-n), de számos tanulságot megfogalmaz már ez alapján is. Ezek közül a legfontosabb: az ellenzék jelenlegi állapotában mindegy, ki a közös miniszterelnök-jelöltjük...

DINASZTIÁK HAJNALA?

Ha mindegy, hogy Gyurcsány vagy Dobrev, akkor mondhatjuk-e, hogy Dobrev Klára lassú, de sikeres felépítése is csak egy jelentéktelen politikai esemény? Nézőpont kérdése. Ha elvontkoztatunk a 2022-es választástól, a családi/dinasztikus politizálás önmagában is érdekes téma lehet. Amíg ugyanis a közvélemény az ügyvédek, orvosok vagy művészek esetében teljesen természetesnek tekinti a dinasztiai létét, addig a politika vonatkozásában már nem ilyen megengedő – annak ellenére, hogy a Tiszák nevéhez köthető modell, vagyis a magas közpozíciók családon belüli áthagyományozása a mai Magyarországon egyelőre ismeretlen. Ami viszont már megfigyelhető, hogy egyes vezető politikusok feleségei és gyermekei mind gyakrabban kerülnek a hírcikkekbe, sőt a bulvárlapok címlapjára, tehát a harminc éve még létező szokások – például a politika és a magánélet szétválasztása – egyértelműen kezdenek megváltozni.

A rendszerváltó politikusok kiöregedésével, illetve elhasználódásával hazánkban is egyre inkább természetessé és elfogadottá válhat a politikuscsoportok jelenléte – a vajdasági magyar közösségben például ez már kész tény –, még ha nem is olyan magától értetődő módon, mint a több tucat ilyen családot, köztük a Kennedy-, Bush- vagy Clinton-családot adó Egyesült Államokban. A felszín alatti dinasztikus hatalomgyakorlásnak azonban már Magyarországon is régóta megvannak a hagyományai. Ennek legjellemzőbb példája az SZDSZ, amelynek hírhedt „köménymagját” egyrészt családi-rokoni hálózatnak, másrészt a rákosista/ávós nemzedék generációs utódszervezetének is tekinthetjük.

Dobrev Klára közéleti színrelépése Hillary Clinton történetét idézi, aki férje elnökségének lejártával azonnal elindította a maga személyes karrierjét. Mivel azonban az Apró–Dobrev–Gyurcsány család már eleve egy politikai dinasztia, a Clinton-házaspár esete inkább csak hivatkozási pontként, mint inspirációs forrásként jöhet náluk szóba.

EGY MOMENTUM VÉGE

Fekete-Győr András Momentum-elnök, Dobrevhez hasonlóan, szintén rendelkezik kommunista nagypapával. Fekete-Győr Endre Heves megyei tanácselnök azonban – bár a visszaemlékezések szerint a megyében élet-halál ura volt – politikai súlyát tekintve a kanyarban sincs Apró Antalhoz képest.

Úgy tűnik, a szintkülönbséget az előválasztások tekintetében is sikerült átörökíteni. Ami az előválasztást és

a Momentum utolsó helyezését illeti, talán nem tévedünk, ha azt állítjuk: a párt ezt elsősorban saját hibás stratégiai döntésének köszönheti. Miről is van szó? A Momentum az elmúlt években a közélet tisztaságáért küzdő generációs szerveződésként adta el magát, vagyis a politikai ideológiák iránt kevésbé elkötelezett fiatalok köréből merítette támogatóinak jelentős részét. Mivel az előválasztáson a legelkötelezettebb balliberális szavazók jelentek meg, a párt egy olyan versenybe szállt be, amelyből saját potenciális szavazói egy része előre láthatóan nem vette ki a részét, így most sokkal rosszabb esélyekkel vághatnak neki 2022-nek, mintha önállóan indultak volna. Az utóbbi hónapokban hangsúlyosan képviselt szélsőséges üzenetek – mint például a szabad nemátalakítás vagy a homoszexuálisok örökbecsének támogatása, vélhetően már az előválasztáson megjelenő „táliboknak” szóltak – szavazatmaximálási szempontból már nem sokat értek.

A Momentum politikai öncsonkítására (amely 2022-ben lehet, hogy öngyilkossággá kerül majd be a krónikákba) két racionális magyarázat adható. Az altruista verzió szerint a pártnak fontosabb volt az egyesült balliberális oldal győzelme, mint a saját erősödése. A másik, realitásos magyarázat szerint a Momentum nem kívánja az önálló indulással magára vonni a baloldali pártok és a szavazók haragját, különösen utólag, a Fidesz újabb győzelme esetén. Mondhatjuk úgy is, hogy a Momentum jobban félt a baráti tűztől, mint saját meggyengülésétől – ugyanezen barátok által.

Fekete-Győr András megalázó veresége azonban akár a végét is jelentheti azoknak az erőfeszítéseknek, amelyet a mozgalom szponzorai egy új, generációs alapon szervezett balliberális párt felépítésébe fektettek. A pártnak 15 jelöltje maradt versenyben, a körzetek kétharmada azonban jobboldali felségterületnek számít. Ha az aspiránsok nagy része elbukik 2022-ben, s nem tudnak önálló frakciót alapítani, akkor lényegében megismétlődik a Momentum 2018-as fiaskója, vagyis ez esetben Fegyőrékre csupán az olimpiagyilkosok pártjaként emlékszik majd a történelem.

NEM MM: MMM!

Ha megnézzük, hogy milyen okokból nem szavazna egy elkötelezett baloldali a másik négy jelöltre, azt láthatjuk, hogy Márki-Zay Péter (Mindenki Magyarországáért Mozgalom) sikere lényegében egy piaci rés eredménye, amivel a korábban marketingesként dolgozó politikus akár tudatosan is számolha-

tott. Melyek is ezek a taszító tényezők? Dobrev Klára esetében a Gyurcsánnyal való képzettársítás – vagyis a démonizálhatóság – lehetősége, Karácsony Gergelynél az erőtlenség, Jakab Péter személyében a taszító stílus és a Jobbik operettnáci múltja, míg Fekete-Győr András esetében a karizma és a politikai tapasztalat hiánya lehetett az, ami adott esetben elidegenítően hatott egy baloldali szavazóra.

Ez persze önmagában még nem magyarázza meg életszerűen a hódmezővásárhelyi polgármesterre adott első forduló 127 ezer szavazatot. Nézzük az érem másik oldalát, a politikai vonzerőt! Márki-Zay „Lázár János emberének 2018-as legyőzőjeként” már szintén birtokában van egy olyan „mitikus” teljesítménynek, mint a Tarlós Istvánt váltó Karácsony Gergely, csak éppen Karácsony határozatlansága nélkül. Ráadásul Márki-Zay politikai programja – az euró bevezetése, az elszámoltatás, valamint az Alaptörvény akár feles többséggel való lebontása – még azokat a kételkedő balosokat is meggyőzhette, akiket esetleg aggasztott a polgármester sokszor hangoztatott konzervativizmusa. Mi több, egyesek – mondjuk azok a balliberális szavazók, akik nem ösztöneiknek engedelmessé válnak, hanem Orbán Viktor legesélyesebb kihívóját keresve húzták be az ikaszt – még pluszpontot is adhattak egy olyan önmeghatározásért, amely papíron lehetővé teszi a balliberális táboron kívüliek egy részének a megszólítását. A programokat illetően egyébként fel kell hívunk a figyelmet arra, hogy az alaptörvény feles törvényekkel való megváltoztatásának gondolata igen súlyos jogállami problémákat vet fel – nem véletlenül nevezte Kövér László mindezt büntetőjogi kategóriának –, és az ellenzék alkotmányos elkötelezettségének hiányát mutatja, ha ez a felvetés huzamosabb ideig visszautasítás nélkül marad a baloldali pártok részéről, főleg ha Márki-Zay fenntartja és megismétli ezt az elképzelését.

„ODA A MOZGALOM, ODA A PÁRT”

Sokan összemerték elégtételként élték meg azt a pofont, amit Jakab Péter az előválasztás negyedik helyezettjeként kapott. Ugyanis mára a Jobbik lett az a párt, amelyet jobb- és baloldalon egyaránt nagy tömegek vetnek meg és utasítanak el, a jobboldalon az elvtelen balliberális fordulat, a 2006-os eszmények elárulása és az október 23-i magyarverés fő felelősével történt összeborulás, a baloldalon pedig mindenekelőtt az operettnáci múlt, s főleg annak kínos egyedi megnyilvánulásai miatt. Jakab

Péter parlamenti bohózatai, az önként vállalt pitbull-szerepe persze – amint az az előválasztási riportokból kiderül – komoly elismerést is hozott a konyhára, s az árulás miatt egyértelműen kikapintható egyfajta hála, a párt a mai napig megosztja a baloldali tábor.

De ha el is fogadta volna őket a többség: szavazni itt csak egyvalakire lehetett, s ebben a versenyben a Jobbiknak – amely esetlen óriásbékiként csetlett-botlott ebben az olajozottan működő, egymást fél szavakból értő, belterjes világban – esélye sem volt a győzelemre. Mert ha már rangsorolni kellett, az a múlt mégiscsak nyomott valamit a latban, ha másképp nem, akkor egy frissen előkerült régi karlendítő fotó hatására.

A Jobbik másik hendikepje ugyanaz volt, mint amit a Momentumnál is látnunk: táboruk jelentős része nagy valószínűséggel távol maradt az előválasztásról. De miért is jelentek volna meg tömegesen a megmaradt Jobbik-szavazók – alulképzett, indulatból szavazó emberek – egy olyan eseményen, amely nem kínált számukra potenciális „élvezeti értéket”, vagyis nem adott közvetlen lehetőséget Orbán Viktor leváltására?

Végül, de nem utolsósorban vegyük figyelembe azt is, hogy ez az egyetemi bulikból és nemzeti radikális kocsimákból indult, később kalandorokkal felduzzasztott párt a profizmust illetően labdába sem rúghat a több ciklusnyi kormányzást, valamint tucatnyi kampányt és mozgósítási akciót maga mögött tudó, palotaforradalmakon, árulásokon és még ki tudja, milyen intrikákon edződött politikai rinocéroszok mellett. Ez már nem a szavazótáborokról szól, hanem a konkurenciáról, amely úgy keverte a kártyákat, hogy a Jobbik végül a számára legrosszabb forgatókönyvet válassza. Ugyanis a Jobbik részéről – mivel a baloldalon belüli koalícióképeséget mint a legfontosabb hatalomstratégiai célt, már évekkel ezelőtt elérte – sem a teljes balratolódásnak, sem a DK-val történő idő előtti összeborulásnak, sem pedig az önsorsrontó előválasztási részvételnek nem volt racionális indoka.

Talán még sosem idézték ennyire Sneider Tamást, a Jobbik előző, egyébként feledhető emlékü elnökét, amikor az előválasztást követően így fogalmazott: „Oda a mozgalom, oda a párt. Listás hely nemhogy huszonöt, de egy-kettő is nehezen jut nekik. Az alkalmazottak mehetnek munkát keresni, az önkormányzati képviselők három év múlva foghatják a sátorfájukat, vagy indulhatnak a DK színeiben.”

Kovács Erik

Kiállítás a teljesség igényével

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes nyitóbeszéde az „Egy a természettel” Vadászati és Természeti Világkiállításon

Az Egy a Természettel Vadászati és Természeti Világkiállításunk egyedülálló, de nem előzmények nélkül való, hiszen az 1971-es Vadászati Világkiállítás 50. évfordulójának tiszteletére szerveztük, amit pedig annak idején az 1871-es Országos Vadászati Kiállítás centenáriuma.

2011 szeptemberében – a ’71-es 40. évfordulóján – ajánlottam a magyar vadásztársadalomnak, hogy 2021-ben rendezzünk egy új világkiállítást; a 2015-ös FeHoVán bejelentettem, a 2016-oson pedig már tényként jelenthettem Magyarország Kormányának nagyvonalú támogatását.

Ilyen eseményt csak grandiózus módon szabad megrendezni, a maga teljességében! Mégpedig legalább két okból: egyfelől ezt követeli meg nagyszerű vadászati kultúránk, amely még Ázsiából hozott örökségünkből ered, gondoljunk a Turulra és a Csodaszarvasra, vagy arra, amit Anonimus mester írt a Gesta Hungrorumban, hogy a magyarok jobb vadászok, mint más népek fiai, mert ifjaik idejük jó részét a vadászatnak szentelik. Ez az örökségünk vált teljesség Közép-Európában a Habsburg Birodalom vadászati kultúrájával, művészetével. És itt kell szólnunk messze földön ismert és elismert legendás vadgazdálkodásunkról, ami szoros összefüggésben van ’71 máig tartó hatásával.

Másfelől pedig Magyarországon vagyunk vagy hetvenezer vadászok, hétszáz horgászok, azon kívül sok ezren sportlövők és íjászok, a vadász-kutyások és lovasok számát meg sem tudom becsülni, tehát családtagokkal együtt a magyar nemzet negyede.

De hogy méltók legyünk rá és méltó módon rendezhessük meg a világkiállítást, ahhoz először itthon kellett méltányosan rendeznünk vadászati dolgainkat. Életszerű és ésszerű fegyvertörvényt alkottunk, véget vetettünk a vadászok és sportlövők vegzálásának, annak a mentalitásnak, ami a

szocializmusból maradt, amikor az állam rettegett attól, hogy polgárainál fegyver van. Méltán lehetünk büszkék vadászati törvényünkre, ami – megkockáztatom – ma a legjobb a világon: húszéves ciklussal, legalább három ezer hektáros terület nagysággal, a tájegységi fővadászok rendszerével. Kistafiroztuk a – köztestületként működő – Vadászati Kamarát, és professzionálisan megújítottuk a Nimród újságot, ami a maga nyolcvanezres példányszámával a legnagyobb periodika! Szimbiózisban vagyunk a C. I. C.-vel, és nem pusztán modus vivendit kötöttünk, hanem konszenzusra jutottunk természetvédő barátainkkal, különösen az élőhely-fejlesztés tekintetében.

Az előzmények tekintetében sok-sok barátunknak tartozunk köszönettel, de én itt és most csak egy valakinek szeretnék köszönetet mondani – más jöteveink megértését kérve –: gróf Károlyi Józsefnek, a világkiállítás első miniszteri biztosának, akinek a hazai és a nemzetközi alapok lerakását, az „Egy a természettel” mottót és a zseniális logót köszönhetjük!

Az előzmények után lássuk magát a Világkiállítást! Személyes megjegyzésként előrebocsátom, hogy vadászati munkámért soha egy fillért sem kaptam, csak a politikai kockázatot viselem, de erre predesztinált az, hogy egy évtizede elvállaltam az Országos Magyar Vadászati Védegyelet elnökségét; és az, hogy ’71-ben ott voltam gyerekként – ma is bennem él például a tanzán pavilon afrikai trófeáival –, és ez az akkori ajándék ma is kötelez.

Három szempontból is nehezebb helyzetben vagyunk, mint 1971-ben voltunk: a mainsteram média és politika vadászatellenessége, ebből következően bizonyos itteni politikusok és média-figurák manipulációi és a pandémia.

Szembe kell néznünk nem a zöld, hanem a sötétzöld ideológiával. Éles különbséget tudunk tenni természetet

tiszteletre méltó módon védő zöld barátaink és a sötétzöld ideológia – sokszor emberellenességbe hajló – „ökoterroristái” között. Bár furcsa, de tanulságos, hogy ez az ideológia és politika az állatok és növények tekintetében a természetre hivatkozik, miközben az ember és társadalom esetében természetellenes dolgokat propagál... Mi, a – teremtés rendjéből következő – természet rendjét védjük minden tekintetben; minden lénynek megadva a maga sajátos méltóságát – a természet rendje szerint neki kijáró módon.

Persze nincs könnyű dolgunk ebben a természettől és annak rendjétől elszakadt világban, ahol sok gyerek azt hiszi, hogy a tehén lila, mert életében nem látott valódi tehenet, csak a Milka csoki csomagolópapírján a lila tehenet... Vagy az őzről azt hiszi, hogy az Walt Disney Bambija, akinek persze semmi, de semmi köze se az őzhez, se a természet valóságához. A Világkiállítás küldetése az is, hogy választ adjon a vadászatellenes demagógiára: az ember antropológiájából eredő vadászati kultúrának; a fenntartható vadászat szabadságának és a vadgazdálkodás szükségességének és ésszerűségének a demonstrálásával!

A kiállítást a teljesség igényével rendezzük: minden, ami a vadászathoz kapcsolódik: kutyás, lovas, solymász seregszemle, horgászat, lövés és íjász világversenyek, művészet a vadászatban és vadászat a művészetben, vad és hal gasztronómia, tudományos világkonferenciák – és mindez XXI. századi technikával.

Mint a világ minden dolgában, így a vadászatban is vannak visszatetsző jelenségek, amire szükséges tennünk egy reflexiót. A klasszikus morális teológia megkülönbözteti az actus humanust és az actus hominist. Az actus humanus emberi cselekedet, az actus hominis az ember cselekedete ugyan, de nem nevezhető emberi cselekedetnek. Egy pél-

dával megvilágítva: a borhoz köthető a tokaji borpincében egy borkóstoló, de a pancsolt alkoholtól a kocsmából kitántorgó részeg is. Az előbbi actus humanus, az utóbbi actus hominis. Ugyanígy a vadászatnál gróf Széchenyi Zsigmond vadász művészetete actus humanus, a rabsicok vadpuszítása actus hominis. Megjegyzem, nem véletlen, hogy a Hatvani Vadászati Múzeumot gróf Széchenyi Zsigmondról neveztük el. A vadászati kultúra különlegessége, hogy az ember antropológiai sajátját egységben ragadja meg: a natúra és a kultúra összetettségében, vagyis a vadászszervelettel például a Hubertus-miséig!

Nekem szegezték a kérdést, hogy nem gondolom-e, hogy ’71 kultusza a Kádár-rendszer apoteózisa? Nem gondolom! Ténykérdés, hogy a magyar vadászatnak szimbolikusan két csúcspontja volt: gróf Károlyi Lajos Tótmegyerre és 1971. De ahogy Tótmegyer nem Horthy Miklós kormányzóról szól, úgy ’71 sem Kádár János pártfőtitkárról. Tehát ami például József főherceghez kötődik, arra József főherceg neve kerül, amit pedig Losonczi Pál lőtt, arra Losonczi Pálé. Ez az esemény a vadászatról szól, nem a politikáról; nem követünk el történelemhamisítást!

Mivel a teljességet célozzuk meg, a kiállítás sokféleségének megfelelően – a vízvilágtól a művészetekig – olyan kurátorokat kértünk fel egy-egy ilyen nagy terület felelősének, akik már levezényeltek hasonló nagy projekteket. Köszönetet mondok professzionalitásukért és – noha közülük többen nem vadásznak – magával sodró lelkesültségükért. Ennek is köszönhető, hogy amit Kovács Zoltán kormánybiztos úrral mondtunk, az úgy is lesz, a Vadászati Világkiállítás eseményein egymillió látogató lesz!

Fontos megemlíteni, hogy gasztronómiai misszióknak tekintjük a vad- és halételek népszerűsítését és bevonását a közétkeztetésbe, hiszen ha valami, ak-

Végső búcsú Széchenyi Zsigmondné Hertelendy Margittól

nyí Zsigmond legendás könyveiben és a férjéről elnevezett hatvani Kárpát-Medencei Magyar Vadászati Múzeum falai között.

Szeptember 22-én eltemették az élete 96. évében elhunyt Mangi nénit, gróf Széchenyi Zsigmond özvegyét. Távozásával egy korszak zárult le, de egyedülállóan gazdag életművük tovább él Széche-

Férjére, közös életükre így emlékezett egy interjúban: „Zsigmonddal a közös sors hozott össze, az, hogy mindkettőnket földönfutóvá tettek. Sokat bridzseltünk, kirándultunk. Sokáig nem tudtunk összeházasodni, mert se lakásunk, semmink nem volt. Akkor Helikon-könyvtárnak hívták a kastélymúzeumot. Mind a ketten ott dolgoztunk. A férjem állományon kívüli segéderő volt, én meg kazánfűtő és takarító.

Nagyon sokoldalú lesz az ember ebben a világban... életemet végigkísérte a vadászat, de puskát soha nem vettem a kezembe. Három fiútestvér között nőttek fel, mindig szerettem lovagolni, sokat jártam velük vadászni is. Abban az időben, amikor mi összeházasodtunk, nem csengett jól a Széchenyi név, akkor

nem volt sem puszka, sem vadászat.

Amikor lehetősége volt vadászni, akkor boldogan mentem vele. Akár Budakeszire szalonkahúzásra, akár szarvasbögést hallgatni a Bakonyba. Aztán teltek az évek, és egy kicsit könnyebb lett nekünk is. 1964-ben jött az afrikai expedíció, ahová szintén együtt mentünk. De a kevés vadászati lehetőséget valamennyire enyhítette a több ezer kötetes vadászati könyvtárunk, melyet a rá jellemző precizitással gondozott. Ez volt gyűjtőszerveletének főműve. A halála után a könyvtárat én kezeltem, nekem is sikerült pár száz darab kötetet gazdagítanom.”

Mangi néni emlékét tisztelettel megőrizzük. Lelkét Isten végtelen irgalmába ajánljuk.

kor a vadhús valóban bio és – nem csak marketingcímke – biztosan antibiotikum-mentes és biológiailag a legértékesebb táplálék, ami ilyen szempontból is az emberek egészségét, így nemzetünk jövőjét is szolgálja.

Világkiállításunk a fenntartható vadászat jegyében áll, ezért külön örömmel jelenthetem, hogy szinte minden eleme megmarad, mégpedig méltó helyen: a Laudato si imádság helyétől, az erdélyiek által épített Kárpát-medencei pavilonon át a maga tíz tonna összegyűjtött agancsával a magyar vadászok egységét szimbolizáló szarvasfej-üdvözlőkapuig, amely Keszthelyre kerül. És Budapest gazdagszik kiállításunk központi helyszínével, az újjáépített HUNGEXPO-val, amely elsőként a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusnak adott otthont, aztán itt és most a Vadászati Világkiállításnak, és utána emberöltőn keresztül események száza-

inak, szolgálva a pandémia utáni turisztikai-gazdasági újranyitást!

Fontos ez a kiállítás, de fontosabb az a tanulság és üzenet, amit hordoz és tanít. A legfontosabb a szellemi tartalom, a természet rendje jegyében! Annak bemutatása, az ember felől nézve, hogy mindannyiunk őseinek 99 százaléka vadászott, és ha nem lettek volna sikeres vadászok, akkor mi most nem lennénk itt. Tehát az ember természetében benne van a vadászszenvedély. Ennek mai cizellált öröksége vadászati kultúránk. És annak bemutatása a természet felől nézve, hogy vadászat nélkül nem tartható fenn a vad és az erdő, a mezőgazdaság egyensúlya, de a vadvilág sokfélesége és a vad minősége sem.

Tanulságos tapasztalati tény – Afrikától Közép-Ázsiáig –, hogy ahol megszüntetik a vadászatot, ott pusztul a vad, ahol pedig támogatólag viszonyulnak és investálnak a vadászatba és a

vadgazdálkodásba, ott mennyiségileg és minőségileg is gyarapodik a vadállomány. Mert ha nincs legális vadászat, akkor nincs pénz a vad védelmére az orvvadászat ellen; és mert a helyi lakosság – mint arra számtalan példa van – tüzzel-vassal-méreggel pusztítja a vadat, hogy a kis földjét megvédje. De ott, ahol vadászat, vadgazdálkodás és vadászati turizmus van, jut pénz vadvédelemre, és mert a vadászatból profitál, a helyi lakosság se nem tudja, se nem akarja pusztítani. Konkrét példával: Kenyában betiltották a vadászatot, így az ország nagy részén kipusztult a vad, míg Namíbia a vadászati turizmusra épít, ezért ott fantasztikus a vadbőség.

A Biblia első lapjain olvashatunk arról, hogy Isten az embert a világba, mint egy kertbe helyezte, hogy művelje és gondozza azt. Tehát – a Szentírás szerint – két tévedést követhet el az ember: az egyik, ha kirabolja, nem becsüli

meg a természetet. Ez ma a gátlástalan ipari lobb, amelyik ipari parkká tenné a világot, lebetonozna minden talpalatnyi helyet. A másik tévedés, ha sorsára hagyjuk környezetünket, mert akkor abból nem kert, hanem dzsumbuj lesz. Ahogy a kertész gondozza a kertet, úgy kell nekünk a ránk bízott erdőt, mezőt, vadállományt gondozni. Ezért szoktam azt a hasonlatot használni, hogy ami a kertész kezében a metszőolló, az az igaz vadász vállán a puska.

Az 1971-es Budapesti Vadászati Világkiállítás inspiráló hatása a mai napig érződik. Adja Isten, hogy a mi Egy a Természettel Vadászati Világkiállításunk vadászati kultúránkban, vad- és természetgazdálkodásunkban olyan gyümölcsöt teremjen, hogy ha majd utódaink 2071-ben újra vadászati világkiállítást rendeznek, ők is élvezhessék!

Tisztelet a vadnak, üdv a vadásznak, hódolat a Teremtőnek!

Nagy örömmel köszöntöm Önöket a mai konferencia fővédnöke, Kövér László házelnök úr nevében is, aki sajnos egyéb hivatali teendői miatt ma nem tud velünk tartani. Házelnök úr különösen sajnálja, hogy a világjárvány által tavaly megszakított felsőházi tudományos konferenciák sorozatának újraindulásánál személyesen nem tud jelen lenni, de engedjék meg, hogy egy, 2013 őszén a Bethlen István-konferencián elmondott beszédének egy mondatával mégis személyessé tegyem az ő jelenlétét.

„Aki a magyar állam gyengítésében és örökös alárendeltségében voltak érdekelték, azok Bethlen Istvánt feledni és feledtetni akarták, akiknek az önálló és erős magyar állam volt a céljuk, azok Bethlen Istvánra emlékezni és emlékeztetni akarnak” – fogalmazta meg a házelnök ezt a fontos gondolatot.

Megnyugtató érzés, hogy az elmúlt években e téren is pozitív változások következtek be, hiszen a mai magyar történelemszakma és a politika minden felelős képviselője egyetért már abban, hogy Bethlen István és kormánya politikai teljesítményére mindannyiunknak fontos és kell is emlékeznie.

A magyar történelem bővelkedik tragikus mélypontokban és azt ezt követő heroikus felemelkedésekben, amelyekből bizonyára gyorsan össze tudnánk állítani egy hosszabb listát. E listáról aztán, ki-ki habitusa és egyéni világnézete, vagy épp családi és személyes tapasztalatai alapján ki tudná választani a számára legfájdalmasabb sebet ejtő eseményt. Néhány évvel ezelőtt folyt is egy kutatás minderről, történelmi traumáinkról, nevezetesen arról, hogy mennyire élnek ezek a ma emberében, melyik közülük a legfájdalmasabb, amit a legkevésbé tudunk feldolgozni.

Ebből az derült ki, hogy a tatárjárástól az 1956-os szabadságharcunkig felsorolt események közül a legsúlyosabbnak a trianoni tragédiát érzik nemzetár-

Latorcai János: Bethlen István és kormányának teljesítménye viták felett áll

saink. Nem meglepő: Illyéstől tudjuk, „magyar az, akinek Trianon fáj”.

E trianoni trauma aztán számos elhajlás és torzulás ősforrása lett a XX. századi magyar történelemben. Olyanoké, amelyeknek a feltárása a történetírás feladata, kiértékelése és hasznosítása viszont – mások mellett – a politika szférájába is beletartozik. Am e feldolgozást, s általa a tanulás folyamatát különös felelősséggel kell megvalósítanunk. Történelmi tragédiáink elemzése során ugyanis az önmarcangolás, vagy éppen a felelősség másra, netán külső körülményekre háritása egyaránt tévútra vezethet. Azonban, ha képesek vagyunk a két véglet között maradván kellő önkritikával, de a szükséges nemzetközi kitekintésbe ágyazva vizsgálni egy adott korszakot, akkor végre arra is megadatik a remény, hogy annak a korszaknak meghatározó politikusait és reprezentatív személyiségeit ne ideológiai szemüvegen keresztül lássuk és láttassuk.

Gróf Bethlen István személye és teljesítménye, lehántva róla az ideológiai béklyókat, nem lehet közömbös egyetlen olyan gondolkodó embernek sem, aki arra keres példát, hogyan lehet a porból fölemelni egy eltaposott és pusztulásra ítélt országot, egy tudatosan megroggyantott nemzetet. Hisz most is, az 1989/90 után cselekvési szabadságot visszanyert Magyarország mindenkori kormányzatának – színezetétől és világnézeti prioritásaitól függetlenül – arra kell törekednie, hogy a mind újabb és újabb válságoktól megterhelt világban, napjaink új típusú kihívásaival a háttérben, összekovácsolja és megerősítse

polgárainak nemzetépítő erejét.

Pontosan egy évszázada annak, hogy Bethlen István egy soha azelőtt s azóta nem tapasztalt történelmi trauma, és az e trauma általa előidézett, ma már alig elképzelhető letargia és veszteségérzet mélypontján kormányt alakított.

A régi rend polgári demokratikus irányú átalakításának kísérletét, majd pedig annak gyilkos, nemzetellenes szélsőbaloldali kisiklását nemzeti visszarendeződés követte, mégpedig annak minden belső feszültségével együtt. Éppen ezért az 1919 után jószerével egy-egy konkrét feladat lebonyolítására felállt kormányzatok igen gyorsan cserélődtek. Ennek a politikai káoszának a megszüntetése, az építkezés megkezdése és a stabilitás megteremtése hárult Bethlen István kormányára. Valóban a romjaiból kellett feltámasztania a minden érdemi paraméterében megsemmisített országot, s még inkább a fejekben és a szívekben megtört, belsőleg megosztott nemzetet. Bethlen neve azért forrhatott össze a „konszolidáció” fogalmával, mert nemcsak gazdasági, hanem a Peyer Istvánnal kötött egyezség révén politikai értelemben is képes volt a szélsőségek kizárásával és a világnézeti megosztottságon felülemelkedve egyesíteni a magyar társadalmat.

„Emelkedett szelleme, európai látóköre és demagógiától mentes nemzeti elkötelezettsége politikusból államférfivá avatták”, mellyel ma is példaként szolgálhat, és valamennyien fejét hajthatunk sors- és országformáló munkája előtt.

Bethlen István és kormányának teljesítménye éppen ezért ma már tudomá-

nyos és politikai viták felett áll és hasznos tanulságokkal szolgálhat mindenki számára. Biztos vagyok benne, hogy a mai konferencia előadásai is hozzájárulnak majd a Bethlen-korszak teljesebb megértéséhez.

Hiszen dacára annak, hogy a tudós számára az objektivitás elemi kötelesség, „a történelmet mindig csak a jelen álláspontja alapján lehet írni. Az ember a jelent akarja megfejtetni, a jelent akarja megérteni” – fogalmazott igen őszintén Bethlen kortársa, Carl Heinrich Becker egykori porosz kultuszminiszter díszdoktorrá avatása alkalmából 1930-ban, Szegeden tartott előadásában.

Természetesen a jelen megköveteli, hogy tanuljunk a múltból, hogy még egyszer ne lépünk ugyanabba a folyóba, vagy ha mégis elkerülhetetlenül megtörténne, akkor a múlt tapasztalataival felvértezve kerüljön rá sor.

Mit üzen tehát számunkra az évforduló, a Bethlen-kormány hivatalba lépésének centenáriuma? Hitem szerint azt, hogy Bethlen István kormányzati prioritásainak szellemében következetesen a magyar ügyet kell szolgálni, mert senki nem fogja helyettünk a harcainkat megvívni. Mindenki a maga helyén, de a közösség egészéért kell dolgozzon. Hivatalba lépésekor, 1921 áprilisában Bethlen István így fogalmazta meg mindezt: „Mindenekelőtt tisztában kell lennünk azzal, hogy egy nemzet életének vagyunk az őrei, nem osztályoknak, nem felekezeteknek, nem pártoknak, nem egyéni érdekeknek, hanem kizárólag a nemzet érdekének.”

A Bethlen-kormány megalakításának 100. évfordulója alkalmából a parlamentben konferenciát tartottak.

A szeptember 28-ai eseményen beszédet mondott Latorcai János, az Országgyűlés kereszténydemokrata alelnöke is, a fentiekben ennek szerkesztett változata olvasható

Az idén elindult az Európa jövőjéről szóló konferencia, mely egy, az egész Európai Unióra kiterjedő párbeszéd keretében kívánja összegyűjteni azokat az ötleteket és véleményeket, melyek hozzájárulhatnak közös jövőnk alakításához. A Római szerződés aláírása óta eltelt több mint fél évszázad egyértelműen feljogosít és egyúttal kötelez is minket eredményeink és értékeink megvitatására, mert végül ezek lesznek azok a fundamentumok, melyekre közös jövőnk épül.

Számos kisebb és nagyobb érdekellentét került már felszínre az eltelt közel két évtizedben, melyek többsége meglátásom szerint a globalista-föderalista és a nemzetállami-szuverenista világlátás közötti feloldhatatlannak látszó ellentétekre vezethetők vissza. Nyugaton, ahol a függetlenségért a második világháborút követően nem kellett fegyvert fogni, olyan generációk nőttek fel, amelyek tagjai nem tekintenek értéként a nemzetállami szuverenitásra, sőt abban éppen az államok közötti békétlenség forrását látják, miközben kontinensünk békéjének és jólétének záloga szerintük a föderatívva váló Európai Unió.

FÖDERALISTA TÖREKVÉSEK A NEMZETÁLLAMOK KÁRÁRA

Pontosan ezeket, a napjainkban érzékelhető föderalista törekvéseket felismerve egyre többen bírálják a brüsszeli vezetést és az európai elitet Magyarországon és Közép-Európában. A kritikák többsége a föderalista törekvéseket a korszellemmel vagy éppen a globalizáció bizonyos szempontból uniformizáló jellegével hozzák összefüggésbe, ugyanakkor olyan hangokat is hallani már, melyek a mostani folyamatok eredőjét egészen az alapító atyáig, azok szellemiségéig vezetik vissza. Ezen kritikusok közül többen egyenesen arra a következtetésre jutottak, hogy az európai együttműködés célja kezdetektől a nemzetállamok megszüntetése és az Európai Egyesült Államok létrehozása volt.

Az, hogy pontosan mi vezérelte az alapító atyákat, Robert Schumant, Konrad Adenauert és Alcide De Gasperit, több mint hét évtized távlatából már egyértelmű biztonsággal nem dönthető el, de a fennmaradt feljegyzések, beszédek és publikációk, valamint az általuk vagy róluk írt tudományos munkák alapján számos érv hozható fel ezen hipotézis mellett és ellen.

Egy gondolat kísérlet erejéig tegyük fel egy pillanatra, hogy az alapító atyák valóban elkötelezett föderalisták voltak, akiknek egyértelmű és kimondott célja az Európai Egyesült Államok megteremtése és a nemzeti identitások felszámolása volt. Ha ezt az állítást elfogadjuk, akkor abból

Latorcai János: Múlt nélkül jövőnk sem lesz!

egyenesen következik, hogy a rendszerváltást követő konzervatív és szuverenista kormányaink, továbbá a polgári oldalhoz tartozó értelmiség teljesen tudatlan volt, hiszen – ha igaz a feltevés, akkor – az európai integráció támogatásával a magyar nemzet sírját ásták. Sőt, napjaink aktualitásához érve azt is ki kellene mondanunk és be kellene ismernünk, hogy az Unió által már a kezdetektől folytatott föderalista politika a mára megerősödött intézményrendszer következtében megváltoztathatatlan, és éppen ezért az Orbán-kormány erre irányuló törekvései a helyzet meg nem értéséből fakadnak.

Ez az állítás nyilvánvaló képtelenség, amiből pedig logikai úton egyenesen következik, hogy a feltevés nem helytálló. Mindezek ellenére tény, hogy az integráció kezdetétől jelen van a „mind szorosabb unió” ideája és egy, a nemzetállamok felett létező európai közösség terve. A nemzetállamok felett létező, mind szorosabb együttműködésre törekvő, de végcéljában mégsem föderalista Európai Unió első ránézésre logikailag ugyancsak ellentmondásos állításnak tűnik.

BARANKOVICS ISTVÁN SZELLEMI HAGYATÉKA

Az elkövetkezendőkben az alapító atyák mély katolikus hitéből fakadó meggyőződésére támaszkodva és kortársuk, a magyar kereszténydemokrata politizálás legmeghatározóbb személyének, Barankovics Istvánnak a vonatkozó gondolatait alapul véve teszünk kísérletet ennek a látszólagos ellentmondásnak a feloldására.

Mint említettem, Barankovics István, akárcsak az alapító atyák, katolikus volt. A katolikus fogalmunk görög eredetű kifejezés, mely egyetemest jelent. Szemantikailag és egyháztörténetileg ez annyit tesz, hogy a korábbi kizárólagos jellegű vallásokkal szemben a katolikus egyházhoz bárki, bármilyen származású és rangú ember csatlakozhatott. Ez a felfogás a Krisztus utáni első században forradalmi volt, mert akkoriban majdnem minden nép, állam sajátos hitvilággal rendelkezett, mely – akárcsak a judaizmus – csak az adott nép tagjai számára jelentett spirituális közösséget.

Ennek az újszövetségi tanításból fakadó rendkívül fontos fordulatnak a hatására a keresztény közösségek a kezdetek óta elfogadják, hogy tagjaik különféle nemzetekhez tartoznak, miközben örömmel élik meg, hogy mindannyian testvérek Krisztusban. Ez az összetett identitás teszi lehető-

vé, hogy egy keresztény ember úgy legyen elkötelezett hazafi, hogy közben nemcsak tiszteli, hanem szereti is a szomszédos államokban élő keresztény felebarátjait. Csak ezt végiggondolva már sokkal érthetőbbé válik, hogy a második világháború borzalmait követően miért válhatott az istentagadó barna és vörös diktatúrát egyaránt elutasító kereszténydemokrata politika az európai újjáépítés alapjává.

A második világháború emberi borzalmi mellett az újjáépítés politikája során kontinensünk világhatalmi helyzetben bekövetkezett hanyatlására is választ kellett adni. Az 1940-es évek második felére végérvényesen egyértelművé vált, hogy alig fél évszázad alatt Európa elvesztette egykori gazdasági és kulturális hegemoniáját. Barankovics István és az alapító atyák egyaránt úgy vélték, hogy ha Európa nem akar a már fölé kerekedett nagyhatalmak kulturális és gazdasági expanziója nyomán az ókori Karthágó sorsára jutni és a virulensebb civilizációk múzeuma lenni, akkor Európát egységesebbé kell tenni. Az európai szellem azonban ekkorra már megbomlott, és kérdéssé vált az is, hogy létezik-e egyáltalán olyan közösen elfogadható érték- és létszemlélet, mely képes szorosabbra fűzni az Európai népek közötti együttműködést.

Az alapító atyák meg voltak győződve arról, hogy az antik görög és római hagyományokat is részben szintetizáló kereszténység formálta a mögöttük hagyott közel két évezredben Európát, és mint a legerősebb kulturális kapocs – szekularizálódott kontinensünkön is – jelentheti csak a jövőt és a megmaradást. Megértették, hogy ha a kereszténységet elvetjük, az olyan társadalmi berendezkedéseknek és politikai rendszereknek ágyaz meg, amelyek életidegenek számunkra, és hagyományos kultúránk tudatos elpusztítására törekuszenek. Ezért is fogalmazott úgy annak idején Schuman, hogy Európa keresztény lesz, vagy nem lesz.

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG KERESZTÉNY SZEMSZÖGBŐL

A keresztény egyházak társadalmi tanítása és a XX. század közepének meghatározó kereszténydemokrata gondolkodói nyomán pontosabb képet kaphatunk arról, hogy miként is értelmezhető keresztény szemszögből ez az általuk megálmodott nemzetállamok feletti európai közösség.

Az antik világig visszanyúló gondolat, hogy az ember alapvetően társas lény, akinek személyiségét szá-

mos kisebb és nagyobb közösséghez való tartozás határozza meg a családtól egészen a nemzeti identitásig. Egy keresztény ember azonban – szemben a pogány nacionalistával – nem csupán nemzettársaival, hanem egy annál is nagyobb közösség, a „Populus Christianus” tagjaival is képes szolidaritást vállalni.

Pontosan ehhez a közösséghez tartozásból fakadó felelősségünk ösztönöz arra, hogy kormányzati szinten nyújtsunk segítséget az üldözött keresztényeknek, bárhol éljenek a világban és bármilyen nyelvet is beszéljenek. Ennek a köteléknek a megértése, azt hiszem, képes legalább részben megvilágítani a különbséget a keresztény értékalapú összekapcsolódás és a globalista elvekre épülő föderatív Európa víziója között. Amint azt említettem, ez egy értékalapú, spirituális összekapcsolódás, mely nem jelenti a világ fölötti egységes uralomnak a megteremtését és kiterjesztését a nemzetállamok fölé, azok rovására.

Ne feledjük, hogy a kereszténység mindig is éles különbséget tett a világi és a lelki hatalom között, melyet híven visszatükröz Jézus tanítása, amikor ekként fogalmazott: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené.” (Mt. 22,21)

Az V. század végén ez a szétválás, az úgynevezett két kard elmélet kidolgozását követően gyakorlati, hatalomelméleti színezetet is kapott. Az investitúrajoggal összefüggő küzdelmek eredményeként tisztázottá vált, hogy a pápák az egész keresztény közösség feletti lelki hatalom mellett tényleges világi hatalmat csupán a pápai állam területén gyakorolnak, akárcsak a világi uralkodók saját királyságuk, fejedelemségük területén. Mindebből pedig egyenesen következett, hogy a kereszténység egyetemessége mellett a világi hatalomgyakorlás partikularitása, nemzeti hatáskörben történő gyakorlása vált meghatározóvá.

A SZUBSZIDIARITÁS FOGALMA ÉS ALAPELVE

Európát tehát lelki, morális és kulturális értelemben is a keresztény vallás és a keresztény etika formálta egyre egységesebbé, miközben politikai értelemben az időről időre felbukkanó birodalmi szemlélet helyett valójában az egymással rivalizáló államok és nemzetek küzdelme formálta sokszínű nemzetállamok otthonává az elmúlt csaknem kétezer évben. Az alapító atyák mindezeket tudták, s ezért – amikor a keresztény vallás és kultúra alapjaira épülő egységesebb Európát álmodták – sohasem feledkeztek meg a szintén az egyházak társadalmi tanításában gyökerező szubszidiaritás fogalmáról, melynek lényege, hogy ha egy feladatot egy személy vagy közösség az érintettség

okán helyi szinten meg tud oldani, akkor arról nem szabad magasabb szinten dönteni.

A szubszidiaritás végül az 1992-ben aláírt maastrichti szerződéssel hivatalosan is az Európai Unió egyik alapelvevé vált, melyet az arányosság elvével közösen alkalmazva kellene elhatárolni az Európai Unió központi intézményrendszere és tagállamok hatáskörét. A központosításnak pedig csak akkor lehet ez alapján létjogosultsága, ha az adott ügynek a tagállamok szintjén nem szabályozható, határokon átnyúló vonatkozása van és ezen túlmenően az európai szintű fellépés egyértelmű előnyökkel is jár. Mára sajnos egyre általánosabbá válik az indokolatlan, a szubszidiaritás elvének ellentmondó központosítás, melynek nemcsak elvi megalapozottságát, hanem gyakorlati életképességét is megkérdőjelezzük. Sajnos jó példája ennek a közös vakcinabeszerezés ellentmondásossága.

Gyakorlati problémák tehát vannak bőven, ugyanakkor a Brüsszelből kiinduló birodalmi gondolkodás egyre inkább kézzelfogható valósággá válik, de hogy mindez az alapító atyák felelőssége lenne, erősen vitatható, sőt állítható, hogy akkor és csak akkor lesz nemcsak keresztény, hanem világpolitikai értelemben is jövője kontinensünknek, ha vissza tudunk térni az általuk kijelölt útra és a szubszidiaritás szellemében az EU köz-

ponti vezetése ismét tiszteletben tartja majd a tagállamok szuverenitását és felismeri, hogy egymás kritizálása és kioktatása helyett a kereszténységben gyökerező európai létformánk megőrzése mielőbbi közös fellépést igényel.

Az Orbán-kormány mindennek szükségességét az elsők között ismerte fel és 2010 óta – kormányzó erőként – következetesen képviseli ezt a politikát Európában. Ennek a kölcsönös tiszteleten és a közös érdekek keresésén nyugvó politikának köszönhetően kapott új lendületet a V4-es együttműködés és válhatott európai szinten is mértékadó fórummá. Az elmúlt évtizedben nemcsak számos történelmileg megosztó kérdésen sikerült felülemelkednünk, hanem a napi pártpolitikai küzdelmeken túlmutató közös perspektívát is képesek voltunk kialakítani a visegrádi együttműködés keretein belül.

A migrációs válság és az arra adott nyugat-európai, illetőleg brüsszeli válaszok többsége kérlelhetetlenül ráirányította a figyelmünket arra is, hogy nem kell sem kereszténynek, sem konzervatívnak, csupán elég európainak lenni ahhoz, hogy ne akarjuk ágyékkötőben látni Michelangelo Dávidját, vagy lefátyolozva Leonardo Mona Lisáját. Végre ideje lenne belátnunk, hogy a más kultúrák iránti tisztelet nem vezethet önfeladáshoz, mert amire büszkének

kell lennünk, azt nem fedhetjük el és arról nem hallgathatunk. Erkölcsi kötelességünk e téren – egy szemléletes példával megvilágítva – csupán abban áll, hogy az egyik országban az út bal, a másikban az út jobb oldalán vezetünk.

Ugyanezen gondolat elfogadása a politikai gyakorlatban jelentősen megkönnyítené a tagállamok közötti együttműködést és hozzájárulna a szubszidiaritás elvének minél szélesebb körű megvalósulásához. Közösségi szinten tehát valóban csak azokban a kérdésekben kellene dönteni, ahol ezt a probléma országokon átívelő jellege vagy a hatékonyság indokolja, és nem lenne szabad az Európai Unió intézményrendszerét egymás belügyeibe történő beavatkozásra felhasználni.

AZ ÖNÁLLÓ CSELEKVÉS LEHETŐSÉGE

A szabadpiac, valamint az emberek, a szolgáltatások, az áruk és a tőke szabad áramlásának biztosítása, továbbá a határokon átnyúló globális pénzügyek és az óriási multinacionális vállalatok szabályozása ugyanakkor igenis közösségi fellépést igényel. E területeken az elkövetkezendő évtizedekben bőven lesz tennivaló, hiszen a nemzetközi pénzügyek és a nagyvállalatok globalizálódását nem követte az ellenőrzésükre és szabályozásukra alkalmas intézményrend-

szer fejlődése, modernizációja.

Ha a globalizáció erodáló hatásával szembe akar szállni Európa, akkor úgy kell kulturálisan egységesebbé válnia, hogy támogassa a nemzeti kultúrák sokszínűségének a megőrzését, miközben gazdasági és politikai értelemben a szubszidiaritás elvére támaszkodva úgy kell erősíteni az összefogást, hogy közben más területeken vissza kell adni a nemzetállamok számára az önálló cselekvés lehetőségét. A kihívás tehát rendkívüli, de hiszem, hogy az alapító atyák által lefektetett kereszténydemokrata alapokra építkezve képesek leszünk megfelelő válaszokat adni. Nekünk, magyaroknak is meg kell fogalmaznunk saját válaszainkat és képesnek kell lennünk harcolni azok igazságáért.

Barankovics István írta egykoron, hogy Magyarországnak azon az úton kell járnia, amelyet a legnagyobb magyar államférfi több mint ezer esztendeje választott, s amelyen haladva nemzetünk rettentő véraldozatok árán azóta is szakadatlanul megmaradt. Ez pedig a nyugati kultúrához tartozó, szuverén keresztény Magyarország útja.

A szerző az Országgyűlés alelnöke, a KDNP Országos Választmányának elnöke. Az írás a Magyar Nemzetben jelent meg

Búcsú egy jó embertől

Békési Attila 1973. május 14-én született Gyulán. Gyermekkor nagy része Újkígyóson telt, bár később Békéscsabán élt, sok időt töltött itt, végül családjával 2001-ben költözött vissza a településre.

A telefon- és hálózatszerelő, számítógép-kezelő szakképzettség megszerzése után szakközépiskolai érettségét szerzett, de a későbbiekben is folyamatosan képezte magát, hogy eleget tudjon tenni az aktuális szakmai vezetői követelményeknek.

1990 és 2005 között első szakmájában a MATÁV Rt-nél, a későbbi Hungarotel Rt.-nél dolgozott, az utolsó öt évben csoportvezetőként, majd a kereskedelmi szolgáltatásban vett részt több területen, s 2010-től az Elektro Kereskedőház Kft. gyulai üzletvezetője volt.

Bár lelkiismeretesen nagy figyelmet fordított a munkájára, a legfontosabb mégis a családja volt számára. Szép házasságban élt 24 éve feleségével, szeretetben nevelve három gyermeküket.

A munka és a család mellett jutott energia a nagyobb közösség számára is. Tizenöt éve volt tagja az Újkígyósi Nagycsaládok Közhasznú Egyesületének, 8 éve vezette is a szervezetet.

A hűtő- és mosógépcsere-programban 2010 óta több száz családnak nyújtott segítséget akár a pályázat elkészítésében, akár az új gépek kiválasztásában. Kiemelkedő munkáját a Nagycsaládok Országos Egyesülete is megbecsülte, hiszen az országos ellenőrző bizottság tagjává választották.

Fáradhatatlanul koordinálta az egyesület munkáját: pályázatokat írt, támogatásokat, kirándulásokat szervezett munkatársaival együtt.

Kiváló kapcsolatot alakított ki az Újkígyóson működő szinte valamennyi civil szervezettel, az önkormányzattal és az intézményekkel. A szavak helyett a tettek embere volt. Elsődlegesen az vezérelte, hogy hol és hogyan tud segíteni. Ennek az együttműködésnek köszönhetően épült meg például az Újkígyósi Nagycsaládok Közhasznú Egyesülete révén a Művelődési Ház terasza, szépült meg a bányató környezete a pihenőhelyek kialakításával, kapott hasznos eszközöket a Kígyósi Kutya-barátok Klubja, valamint több olyan pályázatot is beadott, amelyek által a város kulturális életét gazdagította neves előadóművészek fellépésének finanszírozásával.

A közéletben az egyenességet képviselte. Ha szükség volt rá, logikus, higgadt érveléssel állt ki politikai és szakmai meggyőződése mellett a személyes és online beszélgetésekben.

Ugyanazzal a tetterekészséggel vállalta el a Kereszténydemokrata Néppárt Újkígyós Városi Szervezetében a titkári feladatokat, mint amely jellemző volt minden munkájára.

Szeretett élni, de néhány évvel ezelőtt megromlott az egészsége. A kezelések javították az állapotán, de ezzel együtt szervezetének immunrendszere olyannyira meggyengült, hogy a COVID támadását még három védőoltással együtt sem bírta ki.

Példamutató módon szerette Újkígyóst, szeretett Újkígyóson élni, Újkígyósért tenni. Jó EMBER volt!

Köszönöm, hogy ismerhettelek, hogy együtt dolgozhattunk, megtiszteltetés volt számomra!

Szebellédi Zoltán

Elhunyt Seszták László, a KDNP alapító tagja

Ismét veszteség érte politikai közösségünket, egy elkötelezett, régi harcostársától búcsúzik a kereszténydemokrata közösség.

Seszták László görögkatolikus pap-családból származott, műszaki területen szerzett végzettséget. Része volt a Kereszténydemokrata Néppártot megalapító közösségnek, elkötelezettsége miatt már az alakuló ülésen alelnökké választották. A rendszerváltás utáni első magyar Országgyűlés tagja lett, a '90-es választásokon megyei listán került a parlamentbe, ahol az Önkormányzati, Költségvetési és Ügyrendi Bizottságban dolgozott. 1994 után a frakció szakértőinek koordinátorként tevékenykedett.

Életrajzában így ír politikai kötődéséről, meggyőződéséről: „Mindig politikai pályára készültem, de ezirányú tevékenységemet csak a rendszerváltás után fejthettem ki. Célkitűzésem egy nemzeti értékekre és hagyományokra épülő nemzet megteremtése, mely a keresztény erkölcs és etika alapján állva pozitív értékrendet képvisel. Egy ilyen társadalom tud csak igazán a harmadik évezred Európájának építő tagjává válni. A Kereszténydemokrata Néppártot tartom alkalmasnak arra, hogy a fenti elképzeléseimet igazán megvalósítsa.”

Emlékét megőrizzük!

Semjén Zsolt: Az egyház szolgálatát az államnak el kell ismernie

az országnak, az jó az egyháznak – mondta a miniszterelnök-helyettes.

A KDNP elnöke hangsúlyozta: mindez a szó szoros értelmében nem támogatás, vagy kegy az állam részéről, hanem jár az intézményeknek, mivel ezekben az iskolákban és szociális otthonokban is magyar állampolgárokat tanítanak, illetve gondoznak. Ezzel pedig az egyház múlhatatlan értékű szolgálatot tesz az egész magyar társadalomnak – fogalmazott

Közölte: büszke arra, hogy az elmúlt 10 év

alatt Kárpát-medence szerte több mint 3000 templom újult meg és mintegy 150 új templom épült kormányzati támogatással. Ez lelkiileg és szellemileg olyan erőt ad a nemzet egészének, amely a megmaradás és az előrelépés reményét nyújtja – fogalmazott.

Ezzel szemben tanúi lehetünk Európában, hogy ha a keresztény gyökerek meglazulnak, azokat relati-

vizálják és a keresztény civilizáció megkérdőjeleződik, annak súlyos következményei vannak a társadalom egészére, azaz hívőre és nem hívőre egyaránt – jegyezte meg. Semjén Zsolt felidézte: a megújult egyházi üdülő már a kommunista üldöztetés idején is egyfajta „lelkierőműként” működött, ma pedig lelkiismereti központ, mely a pihenést és a rekreációt szolgálja.

A megújult épület megáldása előtt Erdő Péter bíboros, Esztergom–budapesti érsek arról beszélt: az 1950-es években ebben az ingatlanban volt az egyetlen olyan lehetőség, ahol püspökök és papok találkozhattak, pihenhettek. A koronavírus-járvány miatt az utóbbi időben újra felértékelődött ennek a létesítménynek a jelentősége.

Kitért arra is, hogy az üdülő középpontjában a korszerűsítés után is Jézus személye áll, melynek bizonyítéka a komplexum kápolnája, ám a létesítmény nem csupán az egyházi szolgálatot ellátók, hanem világi csoportok, közösségek előtt is nyitva áll. Ezért is fontos, hogy immár a körülmények is méltók és megfelelnek a 21. századi követelményeknek.

Az államnak fel kell ismernie és el kell ismernie az egyház társadalomnak nyújtott szolgálatát – jelentette ki a miniszterelnök-helyettes a kormányzati támogatással megújított Stella Egyházi Üdülő október eleji átadásán, Mátraszentimre–Bagolyirtáson.

Semjén Zsolt rámutatott: az Orbán-kormány soha nem volt az egyház és az állam szembeállításával, mert az egyháznak társadalmi küldetése van. E szolgálat támogatása ölt

testet abban a segítségben, mely lehetővé teszi az egyház által átvállalt intézmények finanszírozását, valamint azt, hogy megújuljanak az egyházi épületek és műemlékek – tette hozzá.

A kormány elkötelezett az egyházi épületek megújítása mellett, hiszen Szent István óta a magyar történelem egyik fontos tanulsága: ami jó az egyháznak, az jó az országnak és ami jó

A Budapesti Honvéd SE köszöntötte a tokiói olimpián és paralimpián szerepelt sportolóit és edzőiket

A klub Dózsa György úti központjában tartott eseményen kiemelték, a BHSE 12 versenyzővel képviseltette magát az olimpián, további három sportolóval a paralimpián. Előbbiek nyolc érmet szereztek (három arany, négy ezüst és egy bronz), utóbbiak két medállal zártak (egy arany és egy bronz). Az olimpiai pontokat tekintve Tokióban érintett hetven magyar klub közül a legeredményesebb a Honvéd volt.

Simicskó István, a klub – és a Honvédelmi Sportszövetség – elnöke köszöntőjében hangsúlyozta: az olimpiai részvétel a sportolók és a nemzetek számára egyrészt nagy megméretés, másrészt a sport igazi ünnepe, ahol bemutatkoznak a nemzetek, így az imázs, az országkép kialakítása is fontos.

Az olimpiákon mindig sikeresen szerepeltek a magyar sportolók, akik most, Tokióban különösen sikeresnek bizonyultak. Egy ilyen olimpiai szereplés után dinamikusan növekszik a sportolni vágyó fiatalok száma, különösen ott, ahol kiugró magyar sikerek voltak. Ez önmagában óriási teljesítmény, mert Magyarországon a sport iránti érdeklődés és szeretet közös, még akkor is,

ha valaki éppen nem sportol” – nyilatkozta a kereszténydemokrata politikus.

Hozzátette, amennyiben a maga területén a sportvezető, az edző, a versenyző hozzáadja a magáét az egészhez, akkor születik meg a nagy nemzetközi siker, illetve a jövőt tekintve megmarad a lehetősége annak, hogy az folytatódjon is.

A klub képviselőjében a kajakozó Csipes Tamara arannyal és ezüstrrel zárt, miként az úszó Milák Kristóf is. A birkózó Lőrincz-fivérek közül Tamás olimpiai bajnok lett, Viktor a második helyen végzett. Ezüstérem jutott a vívó Siklói Gergelynek is, míg a férfi vízilabdacsapat tagjaként – a Pekingben olimpiai bajnok – Hosnyánszky Norbert ezüstrrel bronzérem szerzett. A paralimpián a kajakozó Kiss Péter Pál első, a sportlövő Dávid Krisztina harmadik helyen végzett.

A klubelnök beszédét követően a tokiói aranyérmesek átvették az ajándékaikat – Lőrincz Tamás pedig szívesen kinevezését is megkapta –, majd leleplezték a márványtáblát, amelybe már az ő nevüket is bevették. Csipes Tamara neve az öt évvel ezelőtti, riói

olimpiát követően már felkerült a táblára. Simicskó István reményét fejezte ki, hogy három év múlva, a párizsi olimpiát követően újabb nevek kerülnek fel ide.

Szabó László, a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke köszönetét fejezte ki azért a lelkiismeretes együttműködésért, amit a BHSE, azon belül is annak klubvezetői tanúsítanak a paraversenyzőikkel szemben is.

Az ünnepséget a vízilabdázóként olimpiai bajnok ügyvezető klubelnök, **Gergely István** gondolatai zárták, aki azt mondta, nemcsak a márványtáblára került nevek az egyesület hősei, hanem azok is, akik munkájukkal, szakértelmükkel, támogatásukkal ezen a hosszú úton, a kezdeti lépésektől egészen a végkifejletig segítettek ezekhez a sikerekhez a sportolókat, és rajtuk keresztül közvetve a BHSE-t.